

МОТИВИ към присъда № 9/23.05.2023г. по ВНОХД № 402/2022г. по описа на Апелативен съд – Варна.

С присъда № 51 от 19.09.2022г. по НОХД 396/2021г. по описа на ОС – Варна подсъдимите по делото били ПРИЗНАТИ ЗА ВИНОВНИ както следва:

1.Подс.К. Я. за това, че на 11.07.2011г. в гр.Варна, в условията на независимо съпричиняване с П. К., причинил смъртта на 13-годишната С.Е. /S.E./, поради немарливо изпълнение на осъществена в периода 07.03.2001г.-13.11.2001г. правно-регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност, в качеството му на ръководител отдел, на упълномощен представител на "Експрес Гаранцион Aquatec" ЕООД Варна и изпълнител на комплексното строителство на работите по част "Басейни" на обект "Реконструкция, пристрояване и надстрояване на съществуващите сгради - хотел "Берлин", ресторант, амбулатория за индивидуална практика за специализирана медицинска помощ, масажен кабинет, козметичен кабинет, аптека за готови лекарствени продукти, закрит и открит басейн с бар, външно кабелно захранване от трафопост № 950 до ГРТ, която дейност е извършена в нарушение на нормите на:

1. ЗУТ (Обн., ДВ, бр.1 от 2.01.2001г., в сила от 31.03.2001г., изм., бр.41 от 24.04.2001г.): чл.163 ал.1 т.1 вр. чл.169 ал.1 т.3 и 4 от ЗУТ (Обн. ДВ бр.1 от 2.01.2001г. в сила от 31.03.2001г., изм. бр.41 от 24.04.2001г.)

„Строителят е отговорен за изпълнението на строителните и монтажните работи и за съставянето им ... със строителните правила и нормативи .. Строежите трябва да бъдат ... изпълнени в съответствие с изискванията на нормативните актове и техническите спецификации за ... опасване здравето и живота на хората и на тяхното имущество; безопасно ползване на строежа“; чл.175 ал.1 от ЗУТ (Обн. ДВ бр.1 от 2.01.2001г., в сила от 31.03.2001г., изм. бр.41 от 24.04.2001г.) „След фактическото завършване на строежа инвеститорът представя ексекутивна документация на одобряващия орган. Ексекутивната документация съдържа пълен комплект чертежи за действително извършените строителни и монтажни работи и протоколи за скрити работи. Тя се заверява от проектанта (лицето, упражняващо авторски надзор) и лицето, упражняващо строителен надзор, и се одобрява от длъжностното лице, издало разрешението за строеж. Ексекутивната документация е неразделна част от издаденото разрешение за строеж.“; чл.175 ал.2 от ЗУТ (Обн. ДВ бр.1 от 2.01.2001г., в сила от 31.03.2001г., изм. бр.41 от 24.04.2001г.) „Изработването на ексекутивните чертежи се осигурява от строителя.“; чл.176 ал.1 от ЗУТ (Обн. ДВ бр.1 от 2.01.2001г., в сила от 31.03.2001г., изм. бр.41 от 24.04.2001г.) „След окончателното завършване на строежа инвеститорът и строителят съставят констативен акт, с който удостоверяват, че строежът е изпълнен съобразно ексекутивната документация, техническите изисквания, изискванията за здравословни и безопасни условия на труд и условията на сключения договор. Към този акт се прилагат и протоколите за успешно проведени единични изпитвания на машините и съоръженията. С този акт се извършва и предаването на строежа от строителя на инвеститора“.

2. Наредба №7/22.05.2001г. на МРРБ за съставяне на актове и протоколи по време на строителството:

чл.5 ал.1 „Всички обстоятелства, свързани със строежа, като предаване и приемане на строителната площадка, строителни и монтажни работи, подлежащи на закриване, междинни и заключителни актове за приемане и предаване на строителни и монтажни работи и други, се документират от представителите на страните по сключените договори (инвеститор, строител, лицето, упражняващо строителен надзор, и други) съгласно тази наредба. “;

чл.5 ал.2 „За съставяне на съответните актове и протоколи строителят или заинтересуваната друга страна (участник в строителството) отправя писмена покана до другите страни. Независимо от заинтересуваните страни строителният надзор е длъжен да поиска съставяне на акта или протокола. “;

чл.7 ал.3 „Актовете и протоколите се съставят от участниците в строителството или упълномощени за строежа от тях лица (по съответната проектна част), както следва:

1. протокол за предаване и приемане на одобрения проект и разрешение за строеж за изпълнение на конкретния строеж (приложение № 1) - съставя се от инвеститора, строителния предприемач, проектанта, техническия контрол в проектирането по част "конструктивна", лицето, упражняващо строителен надзор, и строителя;

3. дневник на строежа (приложение № 3) - съставя се и се попълва от строителя и прошнурован, с номерирани страници се подписва от управляващия лицето, упражняващо строителен надзор; съставеният и подписан от строителя и лицето, упражняващо строителен надзор, дневник на строежа се представя от инвеститора на строежа заедно със съставения протокол образец 2 в тридневен срок от съставянето му в регионалната дирекция за строителен контрол за заверка; дневникът на строежа съдържа:

а) данни за местоположението и наименованието на строежа;

б) данни за инвеститора, за строителен надзор, за строителния предприемач (когато такъв участва в строителния процес), за строителя, за проектантите по всички части и за лицето, упражняващо технически контрол в проектирането на част "Конструктивна", с трите имена, ЕГН, домашни и служебни адреси и телефони, номер на диплом, дата на издаване, учебно заведение, специалност на физическите лица, данни за юридическите лица и за лицата, които ги представляват за конкретния строеж, в т.ч. съдебна регистрация, данъчен номер и БУЛСТАТ;

18. протокол за проведена 72-часова проба при експлоатационни условия (приложение № 18) - съставя се от комисия, назначена със заповед на инвеститора, след получаване на разрешения от специализираните контролни органи и ДНСК; протоколът се съставя в случаите, когато се изисква съгласно действащата нормативна уредба, и съдържа:

б) данните за приетия режим на работно време, технологичните особености на процесите, машините, съоръженията, апаратурата, инсталациите и др., изготвените за целта програми и сключените договори;

в)доказателства, че строежът не е показал недопустими отклонения от изискванията за безопасност и от стандартизационните изисквания за продукцията, поради което и на основание чл.123 ал.1 от НК и чл.55 ал.1 т.1 от НК му наложил наказание **ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА**, изпълнението на което на основание чл.66 ал.1 от НК **ОТЛОЖИЛ с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ**, считано от влизане на присъдата в сила.

2.Подс.П. К. за това, че на 11.07.2011г. в гр.Варна в условията на независимо съпричиняване с К. Я., причинил смъртта на 13-годишната С.Е. /S.E./, поради немарливо изпълнение на осъществена в периода 05.06.2001г.-13.11.2001г. правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност в качеството му на представител на строителен надзор в част „ВиК" към „Юнион Контрол" ООД - София на обект „Реконструкция, пристрояване и надстрояване на съществуващите сгради - хотел „Берлин", ресторант, амбулатория за индивидуална практика за специализирана медицинска помощ, масажен кабинет, козметичен кабинет, аптека за готови лекарствени продукти, закрит и открит басейн с бар, външно кабелно хранане от трафопост № 950 до ГРТ", която дейност е извършена в нарушение на нормите на:

1.Закона за устройство на територията (Обн. ДВ бр.1 от 2.01.2001г., в сила от 31.03.2001г., изм. бр.41 от 24.04.2001г.):

чл.168 ал.1 от ЗУТ (Обн. ДВ бр.1 от 2.01.2001г., в сила от 31.03.2001г., изм. бр.41 от 24.04.2001г.) "Строителният надзор се упражнява в следния задължителен обхват: 1.законосъобразно започване на строежа; 2.пълнота и правилно съставяне на актовете и протоколите по време на строителството; 3.изпълнението на строежите съобразно одобрените инвестиционни проекти и изискванията по чл.169 ал.1; 6.годност на строежа за издаване на разрешение за ползване."

2.Наредба№ 7/22.05.2001г. на МРРБ за съставяне на актове и протоколи по време на строителството:

чл.5 ал. 1 Всички обстоятелства, свързани със строежа, като предаване и приемане на строителната площадка, строителни и монтажни работи, подлежащи на закриване, междинни и заключителни актове за приемане и предаване на строителни и монтажни работи и други, се документират от представителите на страните по сключените договори (инвеститор, строител, лицето, упражняващо строителен надзор, и други) съгласно тази наредба.

чл.5 ал.2 За съставяне на съответните актове и протоколи строителят или заинтересуваната друга страна (участник в строителството) отправя писмена покана до другите страни. Независимо от заинтересуваните страни строителният надзор е длъжен да поиска съставяне на акта или протокола.

чл.7 ал.3 Актовете и протоколите се съставят от участниците в строителството или упълномощени за строежа от тях лица (по съответната проектна част), както следва:

1. протокол за предаване и приемане на одобрения проект и разрешение за строеж за изпълнение на конкретния строеж (приложение № 1) - съставя се от

инвеститора, строителния предприемач, проектанта, техническия контрол в проектирането по част "конструктивна", лицето, упражняващо строителен надзор, и строителя;

2. дневник на строежа (приложение № 3) - съставя се и се попълва от строителя и прошнурован, с номерирани страници се подписва от управляващия лицето, упражняващо строителен надзор; съставеният и подписан от строителя и лицето, упражняващо строителен надзор, дневник на строежа се представя от инвеститора на строежа заедно със съставения протокол образец 2 в тридневен срок от съставянето му в регионалната дирекция за строителен контрол за заверка; дневникът на строежа съдържа:

а) данни за местоположението и наименованието на строежа;

б) данни за инвеститора, за строителен надзор, за строителния предприемач (когато такъв участва в строителния процес), за строителя, за проектантите по всички части и за лицето, упражняващо технически контрол в проектирането на част "Конструктивна", с трите имена, ЕГН, домашни и служебни адреси и телефони, номер на диплом, дата на издаване, учебно заведение, специалност на физическите лица, данни за юридическите лица и за лицата, които ги представляват за конкретния строеж, в т.ч. съдебна регистрация, данъчен номер и БУЛСТАТ;

18. протокол за проведена 72-часова проба при експлоатационни условия (приложение № 18) - съставя се от комисия, назначена със заповед на инвеститора, след получаване на разрешения от специализираните контролни органи и ДНСК; протоколът се съставя в случаите, когато се изисква съгласно действащата нормативна уредба, и съдържа:

б) данните за приетия режим на работно време, технологичните особености на процесите, машините, съоръженията, апаратурата, инсталациите и др., изготвените за целта програми и сключените договори;

в) доказателства, че строежът не е показал недопустими отклонения от изискванията за безопасност и от стандартизационните изисквания за продукцията.", поради което и на основание чл.123 ал.1 от НК и чл.55 ал.1 т.1 от НК му наложил наказание **ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА**, изпълнението на което на основание чл.66 ал.1 от НК **ОТЛОЖИЛ с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ**, считано от влизане на присъдата в сила.

Срещу така постановената присъда постъпили въззивни жалби от двамата подсъдими. В тях се иска отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която да бъдат признат за невинни.

В допълнителното изложение към жалбата на подс.К. се твърди липса ясно и точно изложение в мотивите на ОС относно причинно-следствената връзка между задълженията, поети и изпълнени от подсъдимия в качеството му на строителен надзор по част „ВиК“, и настъпилата смърт. Твърди се, че той не би могъл да носи отговорност за пречиствателната станция на басейните, която е елемент от част „Технологична“, към която дейността на подс.К. нямал отношение. Твърди се, че част „Технологична“ също не нарушава нормативни изисквания към периода на проектиране и изграждане

на съоръжението. Коментират се СТЕ по делото, вкл. и разпити на свидетели, които установяват поставяне на преграда между вътрешен и външен басейн след въвеждането на съоръжението в експлоатация, без изискуемите технологични обосновки. Както и заключенията касателно безопасността, свързани единствено с Инструкцията за експлоатация. Твърди се позоваването в мотивите не на нормативни документи, а на „общопризнати правила от научната теория и строителната практика“. Твърди се причинна връзка с неспазването на инструкциите за безопасност от обслужващия персонал. Твърди се кредитиране на двете СТЕ от първоинстанционния съд и позоваване и на двете, при положение, че в тях има различия.

В допълнителното изложение към жалбата на подс.Я. се коментира изтекла давност. Отделно по същество се излагат подробни съображения за противоречията в двете СТЕ, които ОС приел за безпротиворечиви, като се изтъкват аргументи срещу заключението на втората СТЕ, която се отчита за необективна, непълна, некомпетентна. В допълнението се акцентира и на недопустимостта строителя да изменя възложените му и одобрени от компетентните държавни органи проекти. Заклучава се, че единствената причина за настъпването на фаталния инцидент е неправилната експлоатация на съоръжението.

Срещу депозираните жалби е постъпило възражение от прокурор при ОП – Варна. В него се изразява несъгласие по аргументите за настъпилата давност на адв.Л.. Възражава се и срещу основателността на исканата от защитата допълнителна експертиза, като мотивите за искането са определени като вътрешно противоречиви.

В съдебно заседание прокурора констатира непълнота и едностранчиво разследване по делото, насочено основно към евентуално допуснати нарушения при проектирането и изграждането на процесния басейн и недостатъчно акцентирание на експлоатацията на съоръжението от страна на персонала, който е следвало да обслужва това сложно или поне не съвсем елементарно водно съоръжение. Счита, че нито проектирането на басейна към датата на неговия строеж, нито самите строителни дейности и тяхното изпълнение, нито последващите действия по промяна на басейна чрез изграждането на такава преграда между двете негови части се намират в пряка връзка с настъпилия инцидент. Заявява, че не поддържа обвиненията срещу подсъдимите, с оглед заключението на изслушаната във въззивното производство СТЕ.

Защитата на подс.К. поддържа жалбата. Счита, че прокуратурата в рамките на ДП се е съсредоточила само върху начина на строителство, без изобщо да анализира начина на експлоатация на басейна. Оспорва качеството на подс.К. на надзорник в процеса, обръщайки внимание на окончателния доклад, в който като отговорен за част технологична била посочена е инж.Р.В.М., докато в акт 15 била посочена като такава инж.П.. Обръща внимание на СТЕ, според която проекта бил в съответствие с действащите нормативни актове. Както и на извода, че при правилно управление на крановете, инцидент не би се състоял. От там прави извод за липса на доказателства за виновно поведение на подзащитния му и другия подсъдим.

Моли за постановяване на оправдателна присъда.

Подс.К. в съдебно заседание поддържа жалбата. Твърди, че е специалист по част „ВиК" на хотела, поради което не носи отговорност за част „Технологична" за басейна. Позовава се на заключенията на СТЕ, според които проектът за басейна бил в съответствие с нормативните изисквания към периода на изграждане и не е имало основание да се изисква и налага промяна на проектните решения. Насочва внимание към заключението на експертиза, че инцидентът възникнал в следствие на некомпетентно, немарливо или умишлено опасно управление на технологичните процеси и нарушаване на правилата за безопасност.

Подс.К. в последната си дума моли да бъде оправдан.

Защитата на подс.Я. поддържа жалбата, отново излагайки подробни съображения. В заключение счита, че причината довела до инцидента била неправилната експлоатация на съоръжението. В тази насока се позовава на СТЕ и на свидетелски показания по делото. Моли за постановяване на оправдателна присъда.

Подс.Я. в съдебно заседание поддържа жалбата си. Счита, че не носи отговорност за настъпилия фатален инцидент. Че изпълнил коректно и точно всички свои задължения по подписания от мен договор и изпълнението на предоставения ми проект. Че съдействал за изготвянето и надлежното предаване на инвеститора на подробна, детайлна и ясна инструкция, спазването на която гарантирала безопасното ползване на басейна. Че не носи отговорност за разделянето на басейна с преграда в разрез с предоставения ми проект. Че не носи отговорност за неспазването на инструкцията за експлоатация и за несъответствието на басейна със задължителните норми за безопасност и стандарти, установени към 2011 година, както и за установения опасен режим на работа на съоръжението, довел до фаталния инцидент. Че не носи отговорност за това, че басейна бил пуснат в експлоатация по време на действаща забрана, без наличието на задължителните двама спасители. Обръща внимание на единственото инструктирано лице от „Експрес гаранцион– Aquatec“ ООД П. Г., подчертавайки, че след неговото напускане не бил извършван последващ инструктаж, намирайки за това отговорен собственика на хотела и съответните длъжностни лица. Обръща внимание на Инструкцията за експлоатация и изрично записаното в нея, че спазването ѝ е гаранция за безпроблемната работа на басейна.

Подс.Я. в последната си дума моли съда да отсъди по съвест и да бъде оправдан.

След като прецени доводите, наведени във въззивните жалби, допълнението към тях и устно изразените становища на страните, и в съответствие с чл.314 от НПК извърши пълна служебна проверка на обжалваната присъда, АС - Варна намери за основателни жалбите на подсъдимите. Въззивният съд, извършвайки на свой ред оценка на събрания от първата инстанция доказателствен материал, както и на приобщените във въззивното съдебно следствие доказателства (назначена допълнителна СТЕ), достигна до съвсем различни фактически и правни изводи от тези на първата

инстанция, поради което отмени постановената присъда на ОС – Варна и постанови нова, с която ПРИЗНА подсъдимите за НЕВИННИ по възведените им обвинения.

АС – Варна установи от фактическа страна следното:

Собственик на хотелски комплекс „Берлин“ в КК „Златни пясъци“ било търговското дружество „Уолтън Асошийтс България“ ООД - София, представлявано от управителите В.С. и П. С..

Инвестиционните намерения на собствениците за обновяване на комплекса били документирани в договор за проучване и проектиране от 02.11.2000г. между тях и „Про Арх“ ЕООД София, представлявано от арх.П.Д.. Проектът бил изготвен от „Про Арх“ ЕООД, в частност от инж.А. Г. (починал), според договора и проектната документация. Проектирането във фаза технически проект част „Технологична“ било изписано под фирменото лого на „Про Арх“ ЕООД, подписано и подпечатано от св.Диков като ръководител обект и управител на фирмата проектант. Авторството на проекта в тази част била на инж.А. Г.. Пак той бил посочен за автор на обяснителните записки към тази част на проекта (макар последните да не са подписани); негови били подписите под всички чертежи, касаещи изграждането на басейните в хотелския комплекс, отново под фирменото лого на „Про Арх“ ЕООД.

Проектът за обект „Реконструкция и разширение на хотелски комплекс „Берлин - 2“ бил съгласуван без забележки с Министерството на здравеопазването, видно от писмо с изх.№ 47-22-ПСК-646/13.11.2000г. и с РЗПАБ-Варна, видно от писмо с изх. № 3836/10.11.2000г. Проектът бил съгласуван и от РИОСВ-Варна, Министерство на околната среда и водите. Техническият проект бил одобрен от главния инженер на Община Варна на 21.05.2001г. (л. 40-47, том 8 от ДП), а не от главния архитект на Община Варна.

Въз основа на одобрения проект от главния инженер на Община Варна било издадено Разрешение за строеж № 58/28.11.2000г. от Община Варна за строеж на обекта „Реконструкция, пристрояване и надстрояване на съществуващите сгради в парцел II - хотелски комплекс „Берлин“, кв.6 по плана на КК„Златни пясъци“. На 05.06.2001г. било издадено допълнително разрешение за строеж РС №66/05.06.2001г. за надстрояване на един етаж (към предходното - л.65-66, том 8 от ДП).

На 07.03.2001г. бил сключен Договор за доставка и монтаж на оборудване и облицовка на басейни между „Уолтън Асошийтс - България“ ООД и „Експрес гаранцион - Aquatec“ ЕООД-Варна с номер 899/07.03.2001г. (л.2-14, т.10 от ДП). Подс.Я. бил натоварен с функциите на изпълнител на комплексното строителство на работите по част „Басейни“ на обекта. Задълженията му се изразявали в изпълнение на възложения проект, съобразено с всички действащи технически и нормативни изисквания (т.17 от Договора).

По време на извършване уговорените СМР от „Експрес гаранцион - Aquatec“ ЕООД, правомощията на строителен надзор били възложени на

фирма „Юнион контрол“ ООД, съгласно Договор за надзор по комплексното строителство, включващ и част „ВиК“ на обект „Реконструкция, пристрояване и надстрояване на съществуващите сгради“ в хотел „Берлин“, като надзорник в част „ВиК“ бил подс.К.. Задълженията му се изразявали в контролиране на строителния процес в частта, за която отговарял, констатиране на извършените работи, подписване на съответните актове и следене за законосъобразното въвеждане в експлоатация на безопасен строеж.

След извършените СМР от търговското дружество - изпълнител „Експрес Гаранцион - Aquatec" ЕООД, подс.Я. положил подпис от свое име за длъжността на изпълнителя на строежа в протокола за 72-часовото изпитване на басейните (л.17, том 10 от ДП), на протокола образец 16, с който била установена годността за ползване на целия строеж - реконструкцията на хотелски комплекс „Берлин“, като дал становище (л.56, том 6 от ДП) в качеството си на ръководител на „Експрес Гаранцион Aquatec" ЕООД и подписал същото (л.71, том 2 от ДП).

В периода 22.06.2001г.-25.06.2001г. били извършени **72-часови изпитвания** при експлоатационни условия на вътрешния и външния басейн и бил съставен съответен протокол (л.15-17, том 10 от ДП). Този протокол бил подписан от двамата подсъдими, в качеството им съответно на изпълнител и на надзорник на строежа в част „ВиК“. Протоколът съдържал заключение, че монтираното оборудване отговаря на проекта, няма отклонения от проектните показатели и съоръженията отговорят на изискванията за безопасност на труда, опазване на околната среда и пожарната безопасност.

През октомври 2001г. бил изготвен **Окончателен доклад** (л.37-123, том 4 от ДП) съгласно чл.168 ал. 5 от ЗУТ от строителния надзор „Юнион контрол“ ООД, според който строежа „Реконструкция, пристрояване и надстрояване на съществуващите сгради в хотелски комплекс „Берлин“ и „басейн“ може да бъде въведен в експлоатация. Подписите, положени под номер 3 в Окончателен доклад по договор за упражняване на строителен надзор 2а-004/01.12.2000г. не били изпълнени от подс.К. (л.122 и 123, том 4). За надзор в част „конструктивна“ подпис положила инж.Д.Б.. Като надзор в част „ВиК“ бил посочен подс.К..

На 24.10.2001г. бил издаден **Акт за установяване годността за приемане на строежа - Приложение № 15 /Образец 15/** (л.124-139, том 4 от ДП), подписан от всички ангажирани лица. Констатациите, отразени в акта били, че строежът бил изпълнен съгласно одобрените инвестиционни проекти, заверената ексекутивна документация и условията на договора за строителство. За строител се подписал подс.Я., а подс.К. подписал акта като строителен надзор по част „ВиК“. За надзор в част „конструктивна“ отново била посочена инж.Д.Б..

Издаден бил и **Протокол /Образец 16/** (л.6-38, том 4 от ДП), с който била установена годността за ползване на целия строеж, който също бил подписан от подсъдимите. Той бил подписан също и от представители на специализирани държавни контролни органи и общинска администрация. За проектант „ВиК“ подписала св.М., за част „конструктивна“ подписала

инж.Р.М. (подпис под номер 19, стр.35).

На 13.11.2001г. било издадено **Разрешение за ползване на строежа № 1322/13.11.2001г.** - реконструкция, пристрояване и надстрояване на съществуващи сгради в хотелски комплекс „Берлин“, включващи открит и закрит басейн (л.3-4, том 4 от ДП).

На 29.11.2001г., след приключване на монтажните работи, проектът бил **подпечатан и предаден като екзекутив в архива на Община Варна**, без промени.

Строежът на басейна бил изпълнен съобразно изготвения проект. По горепосочения ред била установена годност за използването му (след 72-часовите проби и множеството описани горе в различни документи констатации). Съответно компетентните държавни органи издали Разрешение за ползването му.

При предаване на басейна за експлоатация св.Х., бригадир на монтажниците в „Експрес Гаранцион Aquatec“ ЕООД по изпълнението на проекта на басейна, съставил Ръководство за експлоатация на басейни към хотел „Берлин-2“ КК „Зл.пясъци“ (л.87-96, том 2 от ДП). Изрично в Ръководство било записано, че положението на кранове 20, 21 и 22 в режим „циркулация“ следвало да бъде отворено. Отделно св.Х. извършил личен инструктаж на св.П. Г., който през 2001г. бил назначен като техническа поддръжка басейн в х-л „Берлин“. Св.П. Г. (с техническо образование) бил подробно запознат от инструктирания с различните режими на работа на басейна. В предаденото за експлоатация техническо помещение крановете били номерирани, имало техен опис. В него било поставено в ламиниран вид на стената и Ръководството за експлоатация. Св.П. Г. напуснал работа на 13.07.2002г., след което с такъв инструктиран служител хотела вече не разполагал.

Към април 2011г. хотел „Берлин Голдън Бийч" КК „Златни пясъци" разполагал с два басейна - вътрешен и външен, хидравлично свързани помежду си. Към датата на инцидента за тяхното ползване не били издадени надлежни разрешителни от Община Варна, видно от писмо на Кмета на Община Варна № 3A025443/27.07.2011г. с приложения (л.97-141, том 6 от ДП). Заявленията за издаване на такива били подадени на 23.06.2011г., но към 11.07.2011г. все още не били издадени. Разрешителното за ползване, съобразно Заповед № 1253/07.04.2011г. на Кмета на Община Варна (л.117-118, том 6 от ДП) се давало при изпълнение на редица условия, свързани с качеството на водата, със санитарно-хигиенното обезпечаване па обектите и с наличието на гаранции за сигурността на живота и здравето на къпещите се в лицето на спасител и лекар, обслужващи съответното съоръжение. Документи в тази връзка били представени, но били в процес на разглеждане. Към момента на инцидента нямало издадено разрешение за ползване. При извършените тестове на 13.07.2011г. (два дни след инцидента) членовете на общинската комисия констатирали, че вътрешният басейн бил източен и не функционирал (л.138, том 6 от ДП). Издали разрешение № 067/13.07.2011г. за ползване само на външния басейн (л.141, том 6 от ДП).

За единствен спасител в комплекса бил назначен св.М. К. (трудов договор л.109-110, том 6 от ДП). Басейните не разполагали с втори спасител, въпреки изричните нормативни изисквания. Св.К. бил запознат с длъжностната си характеристика, подписана от него на 08.05.2011г. (л.22-23, том 3 от ДП). Притежавал и съответни познания, документиран в личен талон на водния спасител (л.110, том 6 от ДП).

Към 2011г. машинното помещение на басейните било обслужвано от св.К. Д., като ключ за помещението имал и неговият началник – св.Д. Д.. В машинното помещение към датата на инцидента липсвало Ръководството за работа с помпите, както и номерация на крановете, каквито имало при предаване от страна на изпълнителя към инвеститора на изпълнения проект през 2001г.

На 09.07.2011г. Г.Е. заедно с дъщеря си (починалата С.Е.), и двамата германски граждани, пристигнали във Варна на почивка и отседнали в хотел „Берлин Голдън Бийч“ в КК „Златни пясъци“. На 11.07.2011г. двамата отишли на плажа, като бащата останал под чадър на пясъка, а постр.Е. тръгнала към вътрешния басейн на хотела. Тя можела да плува добре и баща ѝ не се притеснявал за безопасността ѝ.

На 11.07.2011г. вътрешният басейн работел в режим „филтрация“. Помпите му били включени в режим на засмукване само от дънния сифон. Към помпата на вътрешния басейн нямало приток от преливните улеи през буферните обеми заради затворени кранове към тези обеми. Нивото на водата било под това на преливниците. Това довело до получаването на дълбок вакуум при дънния сифон, тъй като било намалено водно количество към помпата.

Св.К. бил на работа като спасител. Отговарял и за двата басейна. Във времето непосредствено преди инцидента св.К. бил ангажиран с работа на външния басейн.

Около 11.30ч. на същата дата (11.07.2011г.) св.В., охранител в хотела, забелязал, че руска туристка жестикулира за опасност, посочвайки, че на дъното на вътрешния басейн лежи дете – постр.С.Е..

Св.К. незабавно скочил във водата и направил опит да извади детето. Установил, че било засмукано от подовия сифон, с чиято сила не могъл да се справи. На помощ се притекли свидетелите В., П. и К.Д.. Инцидентът станал на около метър и петдесет сантиметра дълбочина, почти в средата на басейна. Постр.Е. била в седнало положение върху подовия сифон, като тягата му засмуквала седалищните части на тялото ѝ.

Св.К. Д. (работник по поддръжка на басейните) спрял помпите и така преустановил тягата на дънния сифон, като едва след това участниците в спасяването успели да извадят тялото на С.Е.. Борбата за изваждането ѝ от басейна продължила около 4-5 минути. На сушата св.К. започнал незабавно да прави изкуствено дишане и сърдечен масаж на пострадалото дете, като го обгрижвал по този начин до пристигане на линейката (след около 15 минути).

Пострадалото дете било транспортирано в болница МБАЛ „Еврохоспитал“ Варна в 11.55ч. на 11.07.2011г. Били извършени

реанимационни мероприятия, но въпреки тях в 22.30 часа на същата дата С.Е. починала. Св.Г.Е., уведомен за случилото се, отишъл в болницата и организирал транспорт за себе си и все още живото си дете за Германия за следващия ден. Междувременно настъпила смъртта на постр.Е..

На местопроизшествието били извършени два огледа.

1/Първият оглед от 11.07.2011г. бил извършен при все още пълен басейн. В него били посочени приблизителните му размери и дълбочина в различните части. Установен бил дънен сифон без предпазна решетка (същата била „застанала по диагонал“ и „с диаметър – около 15 см.) и 3 броя дюзи по стените на басейна, също без предпазни решетки (л.89-98, том 1 от ДП).

2/При втория оглед от 12.07.2011г. (л.99-103, том 1 от ДП), сторен след изпразване на вътрешния басейн, била констатирана счупената пластмасова решетка на дънния сифон, която заедно с два самонарезни винта, била иззета и приложена към делото като веществено доказателство. Измерени били размерите на сифона - външен диаметър - 19 см., вътрешен диаметър - 15 см., дълбочина 13.5 см. На дъното на сифона била заустена отводнителна тръба с диаметър 5 см. Решетката не била захваната по никакъв начин за сифона. Намирала се вътре в него, счупена.

Оглед на техническото помещение, където се намирали крановете за помпите не бил сторен по редовния процесуален ред.

Оглед направили експертите доц.д-р инж.С. С., доц.д-р инж.А. К. и доц.д-р инж.С. А. в помощ за изготвяне на заключението си. Техният оглед обслужил единствено заключението им и се приема от съда като елемент от СТЕ и нейната обосновка.

По делото били изготвени следните експертизи:

1/СМЕ № 98/2011г. от 12.07.2011г. с фотоалбум (л.3-10, том 2 от ДП), според която причината за смъртта на детето била удавяне от вдишване на течност в дихателните пътища. Непосредствената причина за фаталния изход била удавяне - механична асфиксия от изпълване с течност на дихателните пътища и невъзможност от проникване на въздух в тях с последваща остра дихателна недостатъчност, отток на мозъка с потискане на жизнено важни центрове и спиране на сърдечната дейност.

Бил констатиран масивен хематом по седалището (засмуканата част от тялото на детето било с диаметър около 21-22 см. - ясно видим на снимки на л.9 и 10 от фотоалбума). Според вещото лице задържането под водната повърхност без възможност за дишане продължило не по-малко от 3-5 или повече минути.

2/Тройна съдебно-техническа експертиза (л.119-120, том 12 от ДП), изготвена непосредствено след инцидента (назначена на 16.09.2011г.), извършена от доц.д-р инж.С. С., доц.д-р инж.А. К. и доц.д-р инж.С. А., заключила че:

1.Инцидентът възникнал в режим на филтрация на водата от басейна, при която тялото било засмукано в приемния отвор на подовия сифон. Причината за това се дължала на дълбокия вакуум, възникнал в приемния

отвор на подовия сифон. Вакуумът бил в резултат на засмукване на водата от помпата само през един единствен подов сифон. Към помпата нямало приток на вода от буферните обеми, захранвани от преливните странични скимери.

Според Ръководството за експлоатация при режим на филтрация за нормалното функциониране на системата се изисквало отворено положение на крановете от подовия сифон и вътрешните компенсационни резервоари към смукателната страна на помпата (правила 21 и 22).

Утежняващо се явявало счупването на решетката на дънния сифон, в резултат на което се получило пълно затваряне на приемния отвор на подовия сифон и последвалото дълбоко засмукване на меките части на тялото, което входа на сифона плътно се затворил и и поддържал максимален вакуум на входа на помпата. При здрава решетка от релефа на покритието не би се получило такова плътно затваряне на сифона и не би се получил толкова висок вакуум на входа на подовия сифон.

Невъзможността да се извади тялото на детето се дължала на голямата възникваща от прилепването сила: в порядък над 100 кг.

Филтрационната система на закрития басейн била изпълнена съгласно проектната документация. Предвиден бил само един сифон, който бил правилно оразмерен и напълно достатъчен за функционирането на системата. По нормативните изисквания не съществувало изискване за минималния брой дънни сифони за басейните от този тип, но при наличието на два или повече успоредно свързани сифона би било невъзможно при запущването на един от тях да възникне подобен инцидент.

В документацията на хотела (в описа на липси и повреди) липсвало отбелязване на наличието на счупена или изкъртена решетка на дънния сифон в закрития басейн.

Недопустимо било използването на предпазни решетки с недостатъчно якостни качества и ненадлежно закрепване на подови сифони, които се чупят или разместват при стъпване върху тях.

В съдебно заседание пред ОС вещите лица потвърдили заключението си. Допълнили, че ако имало втори или трети сифон, такъв вакуум не би се случил. А също и че ако системата към малкия басейн била изключена и се ползвала системата към големия басейн (който бил с три подови сифона) също не би се случило. Пояснили, че при огледа, сторен от тях, крановете нямали номера. И че при отворени кранове 21 и 22, ситуацията не би възникнала. Също така не би възникнала и при максимално ниво на водата и преливането ѝ през преливниците.

При огледа, извършен от вещите лица, вътрешният басейн бил празен и нямало връзка с външния басейн, въпреки наличието на свързващ канал, който обаче бил затворен, така че нямало как да се преминава от единия към другия басейн и обратно.

ВЛ подчертали, че към момента на изграждането липсвала нормативна уредба за този тип басейни (за отдих), а само за тези със спортни цели, какъвто този не бил. Единствената литература в тази посока (на П., Д. и Т.) не

била с нормативен, а с препоръчителен характер.

3/ Тройна техническа експертиза от 06.2012г., изготвена от д-р О.И., арх.Г.З. и инж.А.Ч. (л.17-32, том 2 от ДП) установила, че двата басейна били хидравлично свързани съоръжения и си оказвали взаимно влияние.

По част „Технологична“ направили следните изводи:

Отводняването на басейните било предвидено да се осъществява (така било проектирано и построено), чрез горен преливник, оборудван с решетки и сифони, и дънни сифони. Дънните сифони били проектирани и изградени четири на брой - три във външния басейн и един във вътрешния закрит басейн (л.19, том 8 от ДП). Подовите сифони били със стандартен диаметър Ф50 и от тях помпите засмуквали вода 25% от общото циркуляционно водно количество, като „процесният“ сифон бил покрит с декоративна решетка с диаметър около 20 см. (ВД по делото). Тъй като засмукващата тръба към подовия сифон била с размер Ф63, то диаметърът на сифона бил Ф50, което играело роля на диафрагма, която увеличава скоростта на водата с 35-40%.

Експертите описали в заключението си няколко възможни сценария за отводняване на басейна. Само в един от вариантите установили скоростта на водата малко над допустимата (при СК 1 затворен и СК 21 и СК 22 – отворени); в останалите случаи констатирали твърде големи стойности на скорост.

Според експертите филтърните инсталации на двата басейна работили съвместно всекидневно при режим на циркуляция (периодичен) и филтрация (всекидневен), т.е. при скорост 6,59 м./сек. От което ВЛ заключили, че още с пускането в експлоатация басейнът представлявал потенциална опасност за възникване на инцидент.

По отношение на документите, съпътстващи одобряването на инвестиционния проект по част „технологична“, по проектирането, изграждането и надзора на съоръжението, експертите изразили становище, че проектът не бил актуализиран и не би следвало да бъде одобрен в този вариант, при одобряването му не била спазена законоустановената процедура - той бил одобрен, без да бъде разглеждан на експертен съвет. Инвестиционният проект не бил одобрен от общинския експертен съвет по устройство на територията и от главния архитект, а от главен инженер. Изпълнен в този вид, той не бил одобрен от компетентен орган и нямало как да послужи като основание за издаване на разрешение за строеж по смисъла на чл.142 ал.1 от ЗУТ. Екзекутивната документация ВЛ намерили за нередовна, тъй като не била подписана от оправомощено лице. Инвестиционният проект бил проектиран в нарушение на установените норми и по този начин експлоатацията на басейна не била гарантирана откъм безопасност. Строителното разрешение не било издадено въз основа на надлежно одобрен проект, съдържал неточности и отклонения.

За изпълнение на строителството на строежа и водените за това книжа, ВЛ посочили липсващи актове за строителни работи. Не била извършена заверка на книгата „дневник на строежа“, протокол - Образец 1 липсвал, не били съставени и необходимите протоколи образци 12 за закриване на

строителните работи. Извършената 72-часова проба не изследвала цялата технологична мрежа, дали съоръжението работи правилно, липсвали основни реквизити от съдържанието му. Издадените Акт 15, Акт 16, както и окончателният доклад по чл.168 ал.5 от ЗУТ били съставени при допуснати нарушения и непълноти. По приемането на строежа и по разрешаване за ползването му ВЛ установили липса на вписване на проектанта по част „технологична“, липса на други изискуеми документи; непълнота на протокола за проведената 72-часова проба (съставен от лица без компетенция (строител и проектант).

В заключение според тази СТЕ в целия процес от проектирането и въвеждането в експлоатация били допуснати груби грешки, станали предпоставка за инцидента:

1. Проектните решения, направени във връзка с плувните басейни били грешни;

2. Одобряването и приемането на проекта от общинската администрация било незаконосъобразно;

3. Изпълнението, сторено от изпълнителя, без корекция на грешните проектни решения, било неправилно; той трябвало да коригира грешните проектни решения и да го отрази в изпълнителната документация;

4. Приемането на обекта в този му вид също било неправилно и довело до въвеждане в експлоатация на басейните при неспазване на изискванията на чл.169 ал.1 т.3 и 4 от ЗУТ. В протокола за годност за ползване на строежа нямало нито дума за част „технологична“.

5. При експлоатацията на басейните констатираната опасност следвало да бъде идентифицирана и от страна на ръководството да бъдат предприети мерки за нейното отстраняване, което не било сторено. Не било констатирано спазване на изискванията на инструкциите за експлоатация, след напускането на св.П. Г..

4/Допълнителна СТЕ (л.118-122, том 2 от ДП), изготвена от д-р О.И., арх.Г.З. и инж.А.Ч., отговорила, че Ръководството на Д. и Т. не било нормативен документ. Като относими нормативни документи посочили 2.Д.1. НОРМИ ЗА ПРОЕКТИРАНЕ НА СПОРТНИ СГРАДИ И СЪОРЪЖЕНИЯ, глава 29, ВиК, чл.6, в частност ал.6 в насока, че водата към циркуляционните филтри следва да постъпва от изравнителния резервоар, а не директно от дънния сифон. Сочи се, че в проекта била избрана грешна схема за засмукване от помпите и че проектантът по част „технологична“ допуснал нарушения на задължителни разпоредби, подробно описани в Норми за проектиране на спортни сгради и съоръжения, глава 29, ВиК, чл.6.

Положението, което вещите лица счели за най-много доближаващо се до безопасните норми на скоростта на водата, било това, при което преливниците и дънният сифон били свързани и всички кранове били отворени, тъй като тогава не би се получила толкова голяма смукателна сила на дънния сифон, като съоръжението би продължило да бъде опасно, но в по-малка степен. Това положение обаче не било поС.но и вещите лица счели, че то се сменяло по време на експлоатацията на басейните предвид

необходимите режими на „филтрация“ и „циркуляция“. Положената преграда между двата басейна - вътрешен и външен намерили само за ограничаваща клиентите да преминават, но не била плътна от хидравлична гледна точка, способна да изолира водата и да направи двата басейна отделни един от друг. В нормативната база не открили изисквания за проектиране на такъв вид басейни, като обаче заявявали категорично, че в учебно ръководство за добрите практики било указано, че трябва да има повече от един сифон.

5/Допълнителна СТЕ, назначена от АС – Варна, с автори доц.д-р инж.С. С., доц.д-р инж.А. К. и доц.д-р инж.С. А., която отговорила на поставените въпроси както следва:

Въпрос 1. Проектът за басейн на х-л „Берлин-2“, включен в разрешение за строеж №66/5.06.200г. бил в съответствие с действащите към 2001г. нормативни изисквания за проектиране и изграждане на такъв тип съоръжения.

Според ВЛ басейнът на хотел „Берлин-2“ бил туристическо съоръжение за отдих и забавление на почиващите, а не спортно такова. Единственият задължителен норматив, който определял правила за проектиране и изграждане на басейн от такъв тип били „Норми за проектиране на водоснабдителни системи“ на КТСУ от 1987г., чиито нормативни изисквания били много лаконични (от чл.243 до чл.248), като посочените разпоредби касаели по-скоро хигиенни правила при липсата на изисквания за конфигурация на тръбните системи и оразмеряването им, а само указания за определяне параметрите и производителността на пречиствателната инсталация.

Според СТЕ изготвеният от инж.Ал.Г. проект за „Комплекс „Берлин-2 - басейн“ по част „Технологична“ бил в съответствие с изискванията на „Норми за проектиране на водоснабдителни системи“ на КТСУ от 1987г.

В периода на издаване на Разрешението за строеж действително имало действащи „Норми за проектиране на спортни сгради и съоръжения“ на КТСУ от 1989г. като в тях бил определен и обхватът им:

Чл.1. (1) Тези норми се прилагат за проектиране на спортни сгради и съоръжения, предназначени за видовете спорт, които се практикуват в нашата страна, в т.ч. и олимпийските.

(2) Нормите не се отнасят за:

т. 1. детски площадки, пътеки на здравето и зоните за масов отдих.

Изискванията на тези норми не били задължителни при проектирането и оразмеряването на водните обеми, пречиствателната инсталация и тръбните връзки за басейна на хотел „Берлин-2“, защото според експертите басейна не бил спортно съоръжение, съобразно тези норми, а зона за масов отдих.

В допълнение ВЛ посочили, че в инкриминирания период вече имало значителен брой изградени подобни басейни към хотели и туристически комплекси. Особеност на инвестиционния процес било, че оборудването за пречистване на водата се внасяло като комплектна доставка предимно от испански и италиански производители, които съдействали за правилното

оразмеряване и конфигуриране на всеки конкретен басейн. Това ставало в съответствие с нормативните изисквания и браншови стандарти на държавата на производителя, както и общи указания с препоръки и добри практики. Всичко това било част от специализацията на фирмите за доставка и монтаж на оборудване за басейни, но не било част от задължителните нормативни изисквания в България към 2001г.

В „Норми за проектиране на водоснабдителни системи“ имало изисквания към постигане на качествени показатели на водата според „Инструкция № 34 за хигиената на спортните обекти и екипировка“ на министъра на народното здраве, обн.ДВ бр. 82/1975г. нямало конкретни изисквания към пречиствателните инсталации на басейните, а само към температурата на водата и обеззаразяването.

Въпрос 2. „Норми за проектиране на ВиК инсталации в сгради на КТСУ от 25.06.1986г., не са приложими за проектиране на басейни, за оразмеряване на пречиствателни инсталации и технологични тръбопроводи. Технологичното оборудване на басейните не било елемент на сградните инсталации за водоснабдяване и канализация, респективно на част „ВиК“ от инвестиционния проект.

Проектната документация на инвестиционния проект за х-л „Берлин“ съдържала проект на инж.М.М. по част „ВиК“ , включена в първото разрешение за строеж (РС) №58/28.11.2000г.

За басейна бил изготвен отделен проект с проектант инж.Ал.Г. по част „Технологична“, която била включена във второто РС №66/05.06.2001г. Това били различни части на инвестиционния проект, които обхващали инсталации с различно предназначение.

В част „Технологична“ основно било дадено решението за циркулация, пречистване и дезинфекция на оборотната вода в басейна, включващо резервоари, помпи, филтри, тръбни връзки, арматури и др.

В „Норми за проектиране на ВиК инсталации в сгради“ на КТСУ от 25.06.1986г., не се съдържали изисквания и ограничения за оразмеряване на инсталации за обратно водоснабдяване на технологично оборудване, каквато е пречиствателната инсталация на всеки басейн.

Въпрос 3. Фактическото положение на оборудването — помпи, тръби, сифони, решетки и други на монтираните съществуващи агрегати съответствало по параметри на одобреният проект за басейн към датата на инцидента.

Фаталният инцидент от 2011г. се е случил 10 години по-късно след проектирането, изграждането и въвеждането в експлоатация на басейна. При огледите и анализа на наличната документация във връзка с първата СТЕ експертите не установили разлика по вид и параметри между проектната документация и оборудването на място. Потвърдили, че основното оборудване - помпи, филтри, тръбопроводи и арматури, било в съответствие с технологичния проект на инж.Г..

Въпрос 4. Ако били спазени указанията от Ръководството за

експлоатация на басейна, не биха се създали предпоставки за такъв фатален инцидент.

Още при изграждането на басейните от „Експрес гаранцион - Aquatec“ ООД било изготвено и предадено на инвеститора много подробно Ръководство за експлоатация с дата 30.05.2001г. То съдържало инструкции за управляване на процесите, както при ежедневната, така и за сезонна експлоатация на басейните и управление на процесите за пречистване на оборотната вода.

Тези инструкции отразявали проектното решение за циркулация на водата в басейните. Това трябвало да става основно през преливниците, оразмерени за поне 75% от водното количество, но също така и от дънните сифони за не повече от 25% от същото.

Ръководството за експлоатация указвали положението на всички спирателни кранове, така че да бъдат осигурени технологичните условия за правилна циркулация на водата, като това гарантирало и безопасни условия за ползвателите на басейна. Реферирали към първоначална си СТЕ (раздел I, т.2 и 3) където изяснили, че към помпата на вътрешния басейн нямало приток от преливните улеи през буферните обеми заради затворени кранове към тези обеми. Това било в нарушение на инструкциите за експлоатация, които изискват отворено положение на всички кранове от смукателната страна на помпата. Установеният режим на циркулация без преливане създал опасните условия във вътрешния басейн (закрита част), тъй като цялото водно количество преминавало само през дънния сифон в противоречие с проектните разчети и ръководството за експлоатация. Това била причината за дълбокия вакуум при дънния сифон поради намаленото водно количество към помпата.

Ако бил отворен поне един от спирателните кранове от компенсаторните обеми, зона джакузи, дънните сифони на външния басейн (открита част), инцидент не би се случил. Ако някой от тези кранове бил отворен, също не би се случил, защото помпата щяла да смуче и от другото място и нямало да се получи толкова висок вакуум.

Въпрос 5. Изградената между басейните преграда не довела до промяна на експлоатационните характеристики на басейните при спазване на инструкцията за експлоатацията, т.е. при отворени кранове на смукателната страна на помпите.

Първоначалният проект за басейна на х-л „Берлин“, въз основа на който било издадено РС №66 от 05.06.2001г., предвиждал един басейн с общо водно тяло от двете части - открита и закрыта, които били свързани с воден коридор и тази хидравлична връзка осигурява смесване на водата от двете части на басейна. Предвидени били пречиствателни инсталации за външната (открита част) и вътрешната (закрита част) части на басейна по отделно. Чрез тръбната система била възможна работа циркулация на водата само през пречиствателната станция на външната част на басейна при изключване чрез спирателни кранове на пречиствателната станция на вътрешната част. По делото било установено, че след въвеждане в експлоатация, била монтирана

преграда във водния коридор и двете части на басейна били разделени една от друга. По този начин била осигурена възможност за независимо ползване на вътрешния и външния части на басейна. Това дало възможност де се установяват различни експлоатационни режими в двата басейна, включително различни температура и водни количества през пречиствателните съоръжения.

Монтирането на тази преграда било предпоставка за установяване на опасен режим на вътрешния басейн и циркулация само през дънния сифон, което било причина за фаталния инцидент. Експертите го преценили като нарушаване на Инструкциите за експлоатация.

Отговори на детайлни въпроси А, Б и В (с информационен характер):

А. Само по себе си разделянето на басейните не водело до пряко влошаване на безопасността за къпещите се, ако се спазвали Инструкциите за експлоатация. В тях била загатната възможността за такова разделяне. Ако спирателните кранове на смукателната линия към помпите били в положение „отворен“, както изисквало Ръководството за експлоатация, не биха били възникнали опасни условия във вътрешния басейн. Опасността възникнала от неправилната експлоатация със затворени кранове и циркулация само през дънния сифон на вътрешния басейн.

Б. Всяка промяна в конструкцията на басейните изисквала изготвяне и одобряване на екзекутивна техническа документация, която да узакони направените промени. Такава документация в материалите по делото не била открита, т.е. това не било направено. Според ВЛ поставената преграда между двата басейна имала временен характер и в този случай въпросът за екзекутивната техническа документация бил спорен.

В. По повод експлоатация на басейна при наличието на преграда между двете части, според експертите собствениците на съоръжението били длъжни да го приведат в съответствие с европейските стандарти за съоръжения на плувните басейни, но нямало данни дали такива мерки са предприети. Още повече след установени проблеми с безопасността при предходни инциденти, документиращи от показанията на свидетелите.

Към 2011г. година вече били транспонирани задължителни европейски стандарти:

- БДС EN 13451-1:2004 - Съоръжения за плувни басейни. Част 1: Общи изисквания за безопасност и методи за изпитване;
- БДС EN 13451-8:2004 - Съоръжения за плувни басейни. Част 8: Допълнителни специфични изисквания за безопасност и методи за изпитване на уреди за свободно време и ефекти свързани с вода;
- БДС EN 15288-1:2008 - Плувни басейни. Част 1: Изисквания за безопасност при проектиране;
- БДС EN 15288-2:2009 - Плувни басейни. Част 2: Изисквания за безопасност при функциониране;

В делото нямало данни за възложена Експертна оценка по съответствието на басейните към цитираните стандарти, нямало данни за

направена оценка на безопасността, както и инженерна обосновка за разделянето на басейните и произтичащата от това необходимост от разделяне на пречиствателната инсталация.

Допълнителните пояснения на експертите в с.з. пред АС-Варна оборват изводите на другата СТЕ (която не се кредитира от съда) относно извода им за „засмукваща тръба към подовия сифон с размер Ф63, и диаметър на сифона Ф50, което играело роля на диафрагма, която увеличава скоростта на водата с 35-40%“ с пояснението, че диаметъра на сифона, който лично измерили на място бил 150 мм, а не 50 мм., и според тях липсва обяснение от къде били взети тези данни. Посочили и че посоченото от тях като размери съответства и на проекта.

6/Съдебно-почеркова експертиза (л.142-148, том 2 от ДП) заключила, че:

а/подписът, положен в полето „проектанти ВиК инж.Ал.Г.“ на чертеж „басейн - машинно отделение обект комплекс Берлин-2 КК Зл.Пясъци“ бил изпълнен от А. Г.;

б/ подписът, положен в полето „проектанти ВиК инж.Ал.Г.“ на чертеж „басейн - машинно аксонометрия обект комплекс Берлин-2 КК Зл.Пясъци“ бил изпълнен от А. Г.;

в/ подписът, положен в полето „проектанти ВиК инж.Ал.Г.“ на начална страница на „Обект комплекс Берлин-2 КК Зл.Пясъци, басейн фаза технически проект част Технологична“ бил изпълнен от А. Г..

7/Съдебно-почеркова експертиза, назначена в хода на съдебното следствие (л.494-500, том 2 от НОХД 396/2021г.), според която подписите, положени под номер 3 в Окончателен доклад по договор за упражняване на строителен надзор 2а-004/01.12.2000г. не били изпълнени от П. К..

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена по категоричен и безспорен начин въз основа на всички събрани и проверени в хода на съдебното следствие доказателства, чийто анализ следа по-надолу.

Изрично следва да се отбележи, че АС не кредитира двете заключения на СТЕ, извършени от д-р О.И., арх.Г.З. и инж.А.Ч.. Кредитира заключенията на двете СТЕ, изготвени от доц.д-р инж.С. С., доц.д-р инж.А. К. и доц.д-р инж.С. А..

Съображения на съда по чл.154 ал.2 от НПК:

В с.з. пред ОС се установило, че експертът О.И. бил със специалност физика, доцент по физика. Той участвал в СТЕ само със знания относно изясняване на физичните обстоятелства, довели до инцидента. При изслушването му пред ОС (стр.193, том 1 от НОХД 396/2021г.) посочил, че искал да се оттегли от експертизата, понеже не бил компетентен в другите части, но все пак ги подписал. Т.е. този експерт категорично бил без компетентност в сферата на хидродинамиката и хидравличните машини, което добросъвестно заявил пред ОС-Варна. Инж.Ч. – ВиК инженер, имал опит в хидравличните системи. Работил в тази СТЕ по частта за технологично оборудване - филтри, помпи. ВЛ арх.Зашев работил по документите и

нормативните изисквания, липсва яснота относно наличието или не на компетентност в сферата на хидродинамиката и хидравличните машини. Тези експерти извършили оглед на място, но доста време след инцидента, след като находките към датата на инцидента били демонтирани и подменени. При изрично добросъвестно заявена некомпетентност на участник в СТЕ, както и при същественото разминаване на двете заключения по отношение на релевантния към предмета на делото въпрос за пряката причина за настъпилия резултат, резонно съдът кредитира с доверие последователните, ясно обосновани и аргументирани заключения на двете СТЕ, изготвени от трима специалисти, компетентни в процесната област - хидродинамика и хидравлични машини. Авторите на СТЕ, извършена непосредствено след инкриминираната дата - доц.д-р инж.С. С., доц.д-р инж.А. К. и доц.д-р инж.С. А., притежавали компетенции именно в сферата на хидродинамиката и хидравличните машини (с актуално наименование механика на флуидите), дългогодишни преподаватели тъкмо по тази специалност – което обстоятелство се отчита от съда като съответно на изискванията на нормата на чл.147 от НПК. Освен наличие на компетентност, те извършили оглед на съоръжението непосредствено след инцидента, при липсата на промени в басейна, сторили нужните замервания на място, въз основа и на които изготвили заключенията си, т.е. изпълнили задачата си при стриктно спазване на разпоредбата на чл.152 от НПК. Изводите и на двете извършени от тях СТЕ се отчитат от съда като пълни, ясни, обосновани и такива, в чиято правилност съдът няма съмнения. Освен, че експертите дали заключения в сферата на компетентността си, то и изложението им се отчита от съда като последователно и ясно, много добре аргументирано в хода на изслушването им пред съдилищата, а също и в кореспонденция с останалите доказателства по делото.

В допълнение на горните изводи следва да се посочи, че при разпита на експертите в с.з. пред АС-Варна, те оборват изводите на другите СТЕ (които не се кредитират от съда) относно изводите за „засмукваща тръба към подовия сифон с размер Ф63, и диаметър на сифона Ф50, което играело роля на диафрагма, която увеличавала скоростта на водата с 35-40%“ с пояснението, че диаметъра на сифона, който лично измерили на място бил 150 мм, а не 50 мм., и според тях липсва обяснение от къде другите експерти са взели тези данни. Впрочем данните за 150 мм диаметър са обективирани и във втория протокол за оглед. Експертите посочили още, че техните данни относно размерите съответстват и на проекта, и на личните им констатации на място. Взимат различно становище и относно действащата нормативна уредба към момента на изграждане на съоръжението, аргументирайки го със солидни съображения.

Поради горното и АС счете, че проследяването на логическия процес и контролът за фактическо съответствие на двете експертизи на доц.д-р инж.С. С., доц.д-р инж.А. К. и доц.д-р инж.С. А., с доказателствената основа по делото, налагат безалтернативен извод за компетентност, изчерпателност и обоснованост на експертизите, изготвени от тях. Заради това и съдът кредитира тъкмо техните заключения.

АС не може да даде отговор на въпросите, поставени от защитата относно физическото местонахождение на първата СТЕ на доц.д-р инж.С., доц.д-р инж.К. и доц.д-р инж.А.. Тази СТЕ е първа по време на изготвяне, но се намира в том 12, непосредствено след предявяване на разследването (л.116-118, том 12), като след прилагането ѝ последвало ново предявяване.

По свидетелските показания:

Условно съдът ги разделя на три групи:

-показания на лица, участвали при проектирането, изграждането и надзора на строежа на територията на хотел „Берлин“ през 2001г.;

-показания на лица от персонала на хотела;

-показания на представители на държавни органи и поемни лица.

Показанията на св.Г.Е. са извън тези групи.

Първа група:

Св.П.Д., представител на проектантската фирма, ангажирана да изработи проекта „Про Арх“ ЕООД София, споделил каква организацията в ръководеното от него дружество и как практически се разпределяли задълженията на отговорните по проекта специалисти. Разяснил, че обикновено строителят следва да се придържа към изготвения проект, като не е допустимо да го изменя, освен чрез съответно предложение, което се вписва в съответна заповедна книга. Заявил, че не познава арх.Г..

Св.М.М., проектант по част „ВиК“ на проекта за комплекс „Берлин“, изразила становище по нейната задача „ВиК“, която включвала единствено храненето на басейна с вода („до водомерния възел“, както се изразила). Посочила, че от там нататък част „Технологична“, включваща проекта на басейна в частта резервоари, помпи, тръби и др., била дело на арх.Г..

Св.В.В., едноличен собственик на капитала и управител на „Експрес Гаранцион Aquatec“ ЕООД - дружеството, което доставило оборудването и изградило съоръжението. Споделил акуратно изпълнение на зададения проект. При направения от него частен оглед на басейна след инцидента, констатирал сменени филтри (установил го по черния им цвят) и помпи, различни от ползваните от представляваното от него дружество. Установил и шлюз между двата басейна, различен от тяхното изпълнение. Разяснил приложимите режими на пречистване на басейна, като при режим „филтрацията“ една част от събраните отпадъци (фини) се изхвърляли чрез преливане на водата в преливните улеи, които са разположени на нивото на повърхностните му води, а друга част (по-груба) се засмуквала от подовия сифон. В случай, че преливните улеи били затворени, то засмукването от дъното ставало опасно. Изразил увереност, че басейна бил изграден съобразно изискванията за безопасност, считайки, че инцидента бил причинен от неправилно боравене с крановете и затварянето на преливния резервоар, което би довело до такъв вакуум. На св.В. било предявено ВД № 79/2019г. - решетка, иззета от дънния сифона на вътрешния басейн на хотел „Берлин“ и той потвърдил, че решетката е от асортимента на „Експрес Гаранцион Aquatec“ ЕООД.

Св.Х. Х., бригадир на монтажниците в „Експрес Гаранцион Aquatec“ ЕООД по изпълнението на проекта на басейна, пояснил, че лично инструктирал техническата поддръжка на басейна при предаването на обекта в период от 3-4 месеца. Описал оборудването на техническото помещение към басейните, в което имало ламинирани инструкции, както и номерация на крановете. Споделил мнение, че според него причината за инцидента била затварянето на два крана - този на джакузито и на преливника, от които помпите също са засмуквали вода, предполагайки, че отворен останал само дънния сифон, което довело до такова завишаване скоростта на водата.

Св.М.Б., управител на „Юнион контрол“ ООД по строителен надзор на обекта, споделил принципни положения при проектирането, изграждането и надзора за определен проект, без ясни спомени за конкретния обект в хотел „Берлин“. Пояснил, че всеки специалист отговаря за своята част от надзора.

Свидетелските показания на тази група се кредитират от съда. Те установяват участниците в проектирането, изграждането и контрола на басейните в хотел „Берлин-2“ и дават сведения за принципната организация на работния процес и практики. Поради това си естество те не съдържат пряка информация, която да е свързана с причината за инцидента. Но пък съдържат мнения, които изхождат от специалисти в сферата, относима по делото, доколкото упражняват такива професии.

Втора група:

Св.Л. П., аниматор в хотел „Берлин“, споделил за трагичния случай – чул писъци от вътрешния басейн, затичал се натам, видял св.М. К., който бил с други хора във водата, опитвайки се да спаси пострадалата. Влязъл и той да помага и разбрал, че детето било засмукано на дъното на басейна и не могли да го извадят.

Св.Пенко В., охранител в хотел „Берлин“, разказал как заедно със спасителя М. К. и други хора се притекли на помощ на детето. Веднага щом го видели на дъното на басейна (стояло в седнало положение) направили опит да го извадят, но без успех. Едва след като помпата била изключена, успели да извадят детето от водата. Свързал изключването им с появата на св.К. Д., който отговарял за басейна и имал ключ за техническото помещение. Потвърдил, че спасителя на обекта бил само един.

Св.Д. Д., отговорник поддръжка на двата хотела „Берлин“ от 2004г., посочил, че спазвал стриктно задълженията си по поддръжка. Във връзка с басейна следял за здравината на различни част и за своевременната им подмяна с нови. Посочил св.К. Д. като отговорник по поддръжката и почистването на басейна. До помещението, в което били крановете за басейна, имали достъп той, св.К. Д. и техниците. Потвърдил поставянето на преграда между двата басейна, „савак“, изпълнен от някаква фирма, която намерили. Преградата била поставена след решение от управителното тяло на хотела с цел самостоятелно затопляне на вътрешния басейн за ранно пристигащите туристи, без искане за разрешение от каквито и да било институции. Преградата се слагала през пролетта и се махала през лятото, била изработена от плексиглас. Потвърдил наличието на Ръководство за

работа, свързана с басейните (предявена му), на което дал утвърдителен отговор. Пояснил, че той не бил инструктиран по това Ръководство, но бил инструктирал св.К. Д. по нея. Показанията му от ДП били прочетени в частта им относно предходен сходен инцидент и били потвърдени от него. Показанията му се отчитат като последователни и непротиворечиви. Обстоятелството дали бил инструктирал св.К. Д. останало неизяснено, с оглед противоположните твърдения на двамата, но то няма връзка с предмета на доказване по настоящото дело, което е по обвинения срещу строителя и надзорника на строителството, а не и по дейността на служителите, които обслужвали съоръжението. За такъв инструктаж обаче липсва писмено доказателство.

Св.И.Г., финансов мениджър, присъствал на огледа на местопроизшествието и възприел счупената решетка на дънния сифон. Потвърдил наличието на преграда, която махали през лятото. Потвърдил работата на басейна без разрешително. Посочил, че само на св.К. се плащало като за спасител, а за св.Савов предположил, че бил спасител, но назначен на друга длъжност. Прочетените му частично показания от ДП са в отношение на допълване на подробности към показанията му пред съда.

Св.И.С. работел като касиер и отговорник на плажа на х-л „Берлин“. Посочил като единствен спасител св.К., който бил заместван при почивка от св.К. Д.. Разказал за подобен инцидент през 2009г. Бил поемно лице при огледа след инцидента. Споделил, че нивото на басейна било до преливника. Пояснил ролята на св.К. Д. като отговорник за басейните. Потвърдил наличието на преграда между двата басейна, която препятствала минаването на вода. Прочетените му частично показания от ДП са в отношение на допълване на подробности към показанията му пред съда.

Св.К. Д., осъществявал поддръжка на басейна, дал сведения за инцидента и за опитите на св.К. да извади детето. Според него успели да извадят детето след като спрели тока на помпите. Той самия спрял помпите. Отрекъл да бил отговорен за работата с помпите на басейните. Няма инструктаж. Бил влизал в техническото помещение, но няма спомен относно крановете и надписи по тях; не бил работил с крановете на помпите. На множество въпроси пред съда дал отговор, че не помни, което наложило прочитане на показанията му от ДП, които потвърдил. Последните били различни от казаното пред съда. В тях заявил, че отговарял за поддръжка на басейните от 2010г. по отношение Ph и почистване, поставяне на химикали и подобни. В деня на инцидента спрял помпите на басейна заради засмукването на детето от дънния сифон. Чувал бил за подобен инцидент през 2009г. Относно режима на филтриращата система посочил, че се включвала в началото на сезона и се изключвала в края му. В частите, в които показанията му пред съда и в ДП съвпадат, съдът ги кредитира. В крайна сметка той потвърдил споделеното и от други свидетели, относно това, че тъкмо той спрял помпите. Доколко обслужвал помпите или не – показанията му са в противоречие с тези на св.Д.Д., но е факт, че липсва писмено свидетелство за такава дейност и за инструктаж по Ръководството.

Св.П. Г. работил като поддръжка на басейна в хотел „Берлин“ през

периода 2001-13.07.2002г. Преминал инструктаж по безопасно използване на басейна, извършен му от св.Х.в. При предявяването на Инструкцията потвърдил, че тъкмо по нея бил обучаван, както и потвърдил ръкописните бележки по документа като негови. На предявените му чертежи на басейна (л.33-34, том 2 от ДП), потвърдил, че тъкмо това съоръжение приел от строителя. До времето на напускането му промени в басейните не били правени. Докато работил в хотела, в техническото помещение имало номерация и табелки на крановете, опис, както и инструкция за експлоатация. Помпата на вътрешния басейн засмуквала вода от един подов сифон, както и от буферните резервоари, също и от зоната на джакузито. Басейните били един воден обем, свързани с коридор, като помпите обслужвали и двата басейна. Показанията му са последователни и се кредитират от съда.

Св.М. К., спасител на басейна, споделил, че отговарял по това време и за двата басейна. Към момента на инцидента бил на външния басейн и при виковете за помощ се озовал за секунди на място. Заварил момичето, засмукано от дънния сифон, което не успял да помръдне. Извикал охрана (св.П.В.), но и двамата не могли да се справят. Тогава се появил св.К. Д. (поддръжка на басейните), който първо се хвърлил в басейна, но след това св.К. му казал да отива да спира помпите, което той направил. Едва тогава успели да извадят детето. Споделил за известни нему предходни инциденти (пак заради объркани кранове) и че по негово мнение басейнът работел само на дънен сифон с цел икономия на препарати и електричество. Посочил св.К. Д. като отговорен за поддръжката на басейните, включително и боравещ с помпите в техническото помещение, за което само той и шефа му Д. имали ключ. Посочил и наличието на преграда между двата басейна, заварена от него в този вид при постъпването му на работа. За нивото на водата в басейна посочил, че било 1-2 пръста под преливниците, което забелязал след завръщането си от болницата. Категорично потвърдил, че по време на инцидента не работели помпите на преливниците. Показанията му се кредитират в цялост поради последователност, липса на оборващи ги доказателства и подкрепата им от други доказателствени източници – писмени (налични документи само за 1 спасител) и устни - другите преки свидетели и участници в спасяването; както и от свидетели в хотела относно това кой и как боравел с помпите.

Св.Е.П., маркетинг-мениджър на хотел „Берлин“, споделила, че знае за случилия се инцидент. Обяснила организацията в хотела и как се разрешавали проблеми и вземали решения.

Св.Ч.Н., служител на МВР, дежурен по време на инцидента и поемно лице, споделил, че нивото на водата във вътрешния басейн било нормално, без спомен дали преливало.

Проведените очни ставки от първоинстанционния съд не довели до промяна на показанията на съпоставените свидетели К. Д. и Д. Д. относно това кой отговарял за машинното отделение и боравенето с помпите. Показанията им по този въпрос се оценяват от съда през призмата на факта на очевидното, че свидетелите ги депозират с оглед обстоятелството, че не желаят да се самоуличат в извършено нарушение.

Съдът кредитира споделените от очевидците обстоятелства по отношение на инцидента (в тази им част те са еднопосочни) - детето било на дъното на басейна, като образувалия се вакуум между седалищните му части и дънния сифон бил изключително силен и не позволявал то да бъде извадено от водата, докато не били спрени помпите (в тази им част кореспондират със заключението на СМЕ и на причината за възникването на злощастния инцидент). Кредитират се и споделените от тях данни за предходен инцидент в басейна със сходен механизъм. Кредитират се показанията на св.К. и св.И.С. относно нивото на водата и неработещите помпи на преливниците, като дадени от лица с много по-голяма компетентност по темата, в сравнение с поемното лице Ч.Н. – шофьор в 5 РПУ, което заявило други данни за нивото на водата. Кредитира се и споделеното от всички свидетели относно лицето, което работело като поддръжка на басейните, както и относно наличната преграда – тук също липсва противоречие в показанията. В пълнота съдът се доверява и на показанията на св.П. Г., чиито показания кореспондират с други свидетелски показания (на св.Х. Х.) и писмените документи, свързани с инструктирането му. Кредитират се и показанията, свързани с липсата на втори спасител – в тази има част кореспондират и с писмените доказателства по делото.

Трета група:

Св.И.С., служител на РЗИ, заявила, че проверката, осъществявана ежегодно, била по качеството на водата, като за процесния басейн качествените показатели на водата били в норми. През 2011г. все още не били осъществили проверка на басейна на х-л „Берлин“, но имало подадено заявление за разрешение за ползване.

Св.К.К. - представител на БЧК и член на комисията, посочил, че в неговия ресор на проверка били спасителите и оборудването на спасителния пост с пояснението, че за всеки басейн следвало да има по един спасител, независимо от големината им.

Св.К.Т., като представител на Община Варна и член на комисията, описал хода на проверките.

И тримата посочили, че разрешение за ползване за сезон 2011г. нямало. Имало само входирано заявление за издаване на такова разрешение. Наложена практика била след подаването на заявлението, басейните да започват работа, въпреки сведената им заповед от Община Варна за забрана за ползване преди издаването на разрешително.

Показанията им сочат на извършвани чисто формални проверки, както и на прилагане на т.нар. „наложена практика“ (каквото и да означава това), а не на установените норми, свързани с изискването за разрешение за ползване на басейна. Свидетелстват и за нарушение на изискването за спасителен пост на всеки един басейн.

Приобщените показания на св.Г.Е. хвърлили яснота върху пристигането му на почивка, заедно с пострадалото му дете и относно известното му за инцидента.

По обясненията на подсъдимите:

Подс.Я. не отрекъл ръководната си роля в строителството и изграждането на басейните в хотелски комплекс „Берлин-2“ през процесния период. Оспорил обвинението, че изпълнените проектни решения били в разрез с нормативните изисквания за безопасност и посочил като причина на инцидента неправилна експлоатация на съоръжението. Застъпил твърдението, че изпълнението не следва да се отклонява от проекта. Твърденията му, като подкрепени от писмените материали по делото, свидетелските показания и заключенията на кредитираните от съда СТЕ, придава на обясненията му качеството на доказателствен източник, а не само на защитна теза, като както били оценени от ОС.

Подс.К. в обясненията си посочил, че басейните не попадали в обхвата на упражнявания от него строителен надзор по „ВиК“. Посочил, че след възлагането на строителния надзор на „Юнион контрол“ следвал доклад за съответствие на проектната документация с действащата нормативна база, едва след който се издавало разрешението за строеж. В този доклад за съответствие подпис по част „ВиК“ положил инж.Н., а не той. Посочил липса на договор за ангажираността му извън „ВиК“ частта. Потвърдил активно участие само и относно проекта на инж.М. по част „ВиК“, за който следял в близък контакт с изпълнителя „Имобил груп“ ООД и управителя му Ц.Г.. Отрекъл да имал ангажимент по част „Технологична“, поради което и не подписал окончателния доклад на „Юнион контрол“, за който посочил, че подписът не бил негов. Последното било подкрепено от Съдебно-почеркова експертиза, назначена в хода на съдебното следствие (л.494-500, том 2 от НОХД 396/2021г.), според която подписите, положени под номер 3 в Окончателен доклад по договор за упражняване на строителен надзор 2а-004/01.12.2000г. не били изпълнени от подс.К.. Като инженер споделил мнение, че не грешки, допуснати при проектирането и изграждането на обекта, довели до резултата, изразявайки становище, че причина за възникналия инцидент следвало да се търси в експлоатацията на съоръжението. Съдът намира обясненията и на този подсъдим за обективен източник на факти, тъй като кореспондират с останалата доказателствена съвкупност, поради което не споделя извода на ОС, че са само средство за защита.

Към материалите по делото били приложени множество писмени доказателства, събрани в хода на ДП, както и от първоинстанционния съд, приобщени по реда на чл.283 от НПК от ОС-Варна: протоколи за оглед на местопроизшествие и фотоалбуми, протокол за разпит пред съдия, протокол за доброволно предаване на относима документация с приложения писмо № АО-1095-04-196/07.0.5.2012г. на ДНСК, с приложения, писмо на Кмета на Община Варна № ЗА02544 3/27.07.2011г. с приложения, писмо № АУ 0086-т/ВН/12.04.2012г. на Община Варна с приложения, копие на виза за проектиране, заверено копие на проект за басейн, фаза „технически проект“, част „технологична“, разрешение за строеж, писмо от „Експрес гаранцион Aquatec“ ЕООД Варна изх. № 167/11.05.2012г. с приложения, протокол за доброволно предаване с приложения, протоколи за доброволно предаване с приложения, писмо изх. № 71072- 1/20.11.2012г. на ТД па НАП Варна

относно регистрирани трудови договори на „Уолтън Асошийтс България“ ООД, писмо на изпълнителен директор на „Про арх“ АД София, писмо на КИИП, Регионална колегия Варна, документи, свързани с издирването и смъртта на арх.А. Г., свидетелства за съдимост писмо изх. № П489/2018г. 04 от 15.10.2018г. на Отдел „Международен“ на ВКП на РБ, ведно с приложено писмо на МВнР, Дирекция „Консулски отношения“, материали по ЕЗР, изпълнена от ФР Германия, копие от проектната документация, копие от договора между „Уолтън Асошийтс - България“ ООД и „Експрес гаранцион – Aquatec“ ООД, както и предоставените инструкции за експлоатация и поддържане на съоръженията. В съдебното производство пред ОС били изисквани и приобщени: писмо от ДНСК с техен изх. № АО-2767-05.135/06.12.2021г. с приложен окончателен доклад по договор за упражняване на строителен надзор № 2а-004/01.12.2000г.; писмо от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ с техен изх. № 21078042/16.11.2021г. и писмо от Дирекция „Управление на човешките ресурси и административни услуги“ с рег. № РД21023538ВН-002ВН от 17.11.2021г. с приложени заверени копия на разрешение за строеж № 2/05.01.2012г., констативен протокол от 26.01.2012г., 2 бр. писма от Дирекция „АГУП“ с обратни разписки, разрешение за строеж № 2/05.01.2012 г., писмо с изх. № 349/05.01.2012г., Нотариален акт № 69, том II, рег. № 2822, дело № 231/2005г., Нотариален акт № 70, том 11, рег. № 2825, дело № 292/2005г., приходна квитанция № 0100044536/05.01.2012г., пълномощно от 05.12.2011г., писмо с изх. № 348/29.12.2011г., скица на поземлен имот № 33332/19.12.2011г., скица на сграда № 33333/19.12.2011г., нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 15, том VI, рег. № 620, дело 1056/1999г., разрешение за ползване № 1322/13.11.2001г., разрешение за строеж № 58/28.11.2000г., разрешение за строеж № 66/05.06.2001г., договор за продажба на ресторант от 08.09.1999г., договор за продажба на комплекс „Берлин“ и ресторант „Морски звуци“ от 27.04.1999г., пълномощно от 05.12.2011г., удостоверение за пълна проектантска правоспособност на арх.Силвия Ангелова; чертеж на к-с „Берлин-2“, 2 бр. обходни листа, обратна разписка, писмо от Дирекция АГУП относно вх. № ЗАО 40344/02.12.2011г., придружително писмо от 08.12.2011г., пълномощно от 05.12.2011г., обходен лист с вх. № ЗАО-403444/02.12.2011г., заявление от 28.11.2011г., приходна квитанция № 0200033018/02.12.2011г., удостоверение за наличие или липса на задължения с изх. № УД018092/02.12.2011г., служебна бележка от Община Варна от 02.12.2011г., пълномощно от 30.02.2007г., разрешение за ползване № 1322/13.11.2001г., удостоверение с изх. № 20111018131905/18.10.2011г., 3 бр. експертна оценка на вътрешен басейн към х-л „Берлин-2“, технически проект на х-л „Берлин-2“, част „ВиК“, чертеж на техническа станция за вътрешен и външен басейн, чертеж на вътрешен басейн, технически проект електро-част, принципна схема на хранване на консуматори в басейн, принципна схема за хранване на консуматори в техническа станция, 5 листа чертеж на принципна схема на табло ТДО и чертеж на типови схеми табла осветления, експертна оценка от фирма „Сивон-С“ АД от 26.10.2011г. и други.

От гореизброените писмени доказателства АС не кредитира единствено последната експертна оценка на фирма „Сивон-С“ АД, направена на 26.10.2011г., на която се позовал първоинстанционния съд. Не е ясно кой и защо възложил тази експертна оценка. Ако това бил собственикът на съоръжението, то следва въпрос защо не възложил такава оценка след предходните инциденти. За да я отхвърли АС приема, че тя може да се приеме като представена от незаинтересовано трето лице (както я третираше ОС), само след като бъде установено кой и защо я е възложил. Тъй като по този въпрос няма никаква яснота, то няма как тази оценка да се третира като „незаинтересовано“ мнение. Тя не се кредитира и защото по делото, по реда на НПК, за отговор на въпросите, засегнати в нея, били назначени съответните СТЕ, които по силата на процесуалните норми имат преимуществена доказателствена тежест пред подобен документ, след обсъждането им и кредитирането им от съда, по който въпрос има подробно изложение по-горе. Още повече - във втората СТЕ, кредитирана от съда, било посочено много подробно, че от извършването на СМР през 2001г. и до април 2011г., собствениците на съоръжението били длъжни да го приведат в съответствие с междувременно транспонирания европейските стандарти за съоръжения на плувните басейни, но експертите не открили данни такива мерки да били предприети, въпреки че имало основания след установени проблеми с безопасността при предходни инциденти, посочени в показанията на свидетелите.

Според експертите към 2011г. година вече били транспонирани европейски стандарти, които станали задължителни:

- БДС EN 13451-1:2004 - Съоръжения за плувни басейни. Част 1: Общи изисквания за безопасност и методи за изпитване;
- БДС EN 13451-8:2004 - Съоръжения за плувни басейни. Част 8: Допълнителни специфични изисквания за безопасност и методи за изпитване на уреди за свободно време и ефекти свързани с вода;
- БДС EN 15288-1:2008 - Плувни басейни. Част 1: Изисквания за безопасност при проектиране;
- БДС EN 15288-2:2009 - Плувни басейни. Част 2: Изисквания за безопасност при функциониране;

По делото експертите не открили данни да имало възложена Експертна оценка по съответствието на басейните към цитираните стандарти; нито данни за направена оценка на безопасността, както и инженерна обосновка за разделянето на басейните и произтичащата от това необходимост от разделяне на пречиствателната инсталация.

Т.е. от горното е видно, че към 2011г. собственика на съоръжението имал неизпълнени задължения още от 2004г. по транспониране на посочените европейски и национални стандарти, касаещи изискванията за безопасност на съоръжението. Такива стандарти липсвали към момента на изграждането на басейна, но след предаването му за експлоатиране на инвеститора, то върху него (а не върху строителя от 2001г.) падала отговорността да съблюдава горепосочените стандарти за безопасност, съответно да предприеме

необходимите за това мерки. Той не само не сторил това, но както се видя по-горе след 2002г. (след напускането на св.П. Г.) не поддържал на работа отговорник по работата с техническото помещение на басейните, както изисквало Ръководството за работа с басейните. При липсата на инструктаж по Ръководството, това естествено довело до грубо нарушаване правилата на Ръководството, което се случвало във времето (поради данните и за друг такъв инцидент), случило се и на инкриминираната дата, в резултат на което настъпила смъртта на детето. Собственикът също така нямал разрешително за ползване на басейна към датата на инцидента, както и не поддържал задължителния брой спасители. Съдът няма задължението да анализира кое лице се явява отговорно за създалата се критична ситуация, но разполага с категоричното заключение на СТЕ, че това не е нито проектанта, нито строителя, нито строителния надзор по „ВиК“, които извършили дейността си в съответствие с нормативните разпоредби – т.е. при липса на нарушенията по ЗУТ, възведени им в обвинението. Дори и да се приеме, че някои от книжата или други дейности не били перфектно изготвени според нормативната уредба, то все пак следва да се посочи, че тези нарушения нямат причинна връзка с инцидента (има се предвид обвинението им по наредба 7/2001г. на МРРБ за съставяне на актове и протоколи по време на строителство). Тук възниква и друг въпрос, свързан с отговорността на държавните органи, които издали разрешението за строеж, които положили подписи под актовете, че съоръжението е безопасно за ползване и т.н. и съответно защо от тях не била потърсена отговорност.

Извън всяко съмнение са следните факти, които не се оспорват от страните:

- собствениците на хотелски комплекс „Берлин“ в КК „Златни пясъци“ и техните инвестиционни намерения, вкл. и по отношение на басейните;

- изпълнителя на проектната документация в лицето на арх.Г. като част от „Про Арх“ ЕООД София;

- одобреният проект и цялата документация, издадена от различни държавни органи;

- изпълнителят на строежа на басейните в лицето на „Експрес гаранцион - Aquatec“ ЕООД-Варна и подс.Я.;

- стротелният надзор, упражнен от „Юнион контрол“ ООД, който в част „ВиК“ бил осъществяван от подс.К.;

- 72-часовите изпитания на обекта; Окончателния доклад, Образци 15 и 16;

- предаването на проекта като екзекутив на Община – Варна;

- изготвянето на Ръководство за експлоатация на басейни към хотел „Берлин-2“ КК Зл.пясъци“ и проведения по него инструктаж на св.П. Г., който през 2001г. бил техническа поддръжка на басейните в х-л „Берлин“;

- липсата на Разрешителното за ползване към инкриминираната дата през 2011г.;

- наличието на един спасител и за двата басейна към инкриминираната

дата;

-механизмът на инцидента и участниците в него; медицинската и техническата причина за настъпилата смърт на пострадалото дете.

Спорът по делото касае отговорността на строител и строителен надзор, за които държавното обвинение твърди, че с дейността си създали опасно за ползване съоръжение, което станало пряка причина за инцидента.

От обвинителния акт е видно, че подс.К. бил обвинен в допуснати нарушения в качеството му на надзор „ВиК“, които сторил 10 години преди инцидента, упражнявайки такъв контрол при изграждането на басейна. Според обвинението той бил длъжен да констатира „нарушенията“ и в проекта, и в изпълнението му.

Съдът споделя приетото от обвинението, че подс.К. извършвал надзор по част „ВиК“. Счита обаче, че той категорично не е извършвал надзор по част „Технологична“, към която именно се отнасяла дейността по циркулацията, пречистването и дезинфекцията на оборотната вода в басейна, включващо резервоари, помпи, филтри, тръбни връзки, арматури и други, в резултат на която дейност, според обвинението се достигнало до вредоносния резултат. Заключение на СТЕ в тази насока е еднозначно: че именно към част „Технологична“ се отнасяла дейността по циркулацията, пречистването и дезинфекцията на оборотната вода в басейна, включващо резервоари, помпи, филтри, тръбни връзки, арматури и други, която дейност има отношение към обвинението, съобразно изложеното в ОА. Освен СТЕ, обяснения в такава насока дал подс.К.; за това свидетелствала и инж.М., която проектирала част „ВиК“. Тя пояснила, че част „ВиК“ касае само дейността по довеждането и отвеждането на водата от басейна и няма нищо общо с конструкцията на съоръжението. А според документите по делото, цитирани горе е видно, че за част „Технологична“ като надзор подписи под различни документи положили две различни лица - инж.Д.Б. и инж.Р.М.. Т.е. в тази връзка съдът приема, че подс.К. действително извършвал надзор по част „ВиК“, но че тази част от проекта нямала никакво отношение към конструкцията на басейна, в каквото насока е повдигнатото му обвинение. Ако би се приело наличието на отговорност за подс.К. по част „ВиК“, то следва въпрос защо такава отговорност не била потърсена от св.М. - проектант на част „ВиК“, а била потърсена от арх.Г., който изготвил част „Технологична“.

По съответността на проекта с нормативната база, съдът приема (в отлика от обвинението), че няма нормативни нарушения на същия с действащата нормативна база към момента на изготвянето му и на изграждането на басейна. Изготвеният от инж.Г. през 2001г. проект за „Комплекс „Берлин-2-басейн“ по част „Технологична“ бил в съответствие с изискванията на „Норми за проектиране на водоснабдителни системи“ на КТСУ от 1987г., които били единствените относими норми към 2001г. Категорично не се споделя становището на ОС, че към строежа имали отношение „Норми за проектиране на спортни сгради и съоръжения“ на КТСУ от 1989г., съобразно тяхното съдържание. Обхватът им недвусмислено

сочи, че те се прилагали само за проектиране на **„спортни сгради и съоръжения (чл.1 ал.1), предназначени за видовете спорт, които се практикуват в нашата страна, в т.ч. и олимпийските“**. Разпоредбата на чл.1 ал.2 сочи, че нормите **не се отнасят за „зоните за масов отдых“**, какъвто именно бил басейнът на х-л “Берлин-2“, при тълкуване на горните норми в техния дух в рамките на „Норми за проектиране на спортни сгради и съоръжения“. Такова е и заключението на СТЕ по този въпрос. Единственият задължителен норматив, който определял правила за проектиране и изграждане на басейн от такъв тип били „Норми за проектиране на водоснабдителни системи“ на КТСУ от 1987г., малко и лаконични (чл.243-чл.248), като в тях основно се наблягало на хигиенните условия и необходимостта от обратно водоснабдяване с ограничен разход на вода. В тези норми нямало изисквания за конфигурация на тръбните системи и оразмеряването им, а само указания за определяне параметрите и производителността на пречиствателната инсталация. Поради което и съдът възприема заключението на СТЕ, че проекта и изпълнението му били съответни с нормативната база.

Проектът и изпълнението му били не само съответни с нормативната база, те били и **БЕЗОПАСНИ ЗА ИЗПОЛЗВАНЕ, НО ПРИ СПАЗВАНЕТО НА РЪКОВОДСТВО ЗА ЕКСПЛОАТАЦИЯ НА БАСЕЙНИ КЪМ ХОТЕЛ „БЕРЛИН-2“ КК ЗЛ.ПЯСЪЦИ**, КОЕТО ГАРАНТИРАЛО ТОВА. По тази причина при предаването на обекта бил нарочно обучен служител на хотела – св.П. Г., който се подписал и на самата инструкция след проведен инструктаж (л.56, том 2 от ДП). Тук съдът отчита и обстоятелството, че все пак иде реч за съоръжение, което имало различни режими на функциониране; съоръжение, което изисквало почистване, дезинфекция, пълнене, изпразване, зазимяване и т.н. – т.е. все дейности, които следвало да се осъществяват при различни условия и в различна последователност, за да бъде охранена безопасността при ползването му. Тъкмо заради това било изготвено и нарочно Ръководство за експлоатация, както и бил проведен подробен инструктаж на компетентно лице, което предстояло да борави занапред с крановете в различните режими. Тъкмо заради това в машинното отделение крановете били номерирани и там на място било поставено Ръководството. От последното е видно, че крановете били 34 на брой, което е аргумент в посока на сложността, която представлявала дейността по обслужването на съоръжението - боравене с крановете при разбиране за водните потоци и за процесите на циркулацията на водата. Изрично в това Ръководство било записано с три удивителни, че **„Спазването на указанията и последователността на работата за отделните видове операции е ЗАДЪЛЖИТЕЛНО !!!“** (удивителните, болтването и високият шрифт е на Ръководството – л.49, том 2 от ДП). Там също било записано и че **„НЕДОПУСТИМО е включването на коя да е помпа, ако някои от прилежащите ѝ смукателни кранове са затворени. Преди всяко включване на помпа от таблото проверете положението на крановете. То трябва да отговаря на режим филтрация“** (шрифта е на Ръководството – л.53, том 2 от ДП). В края на Ръководство в раздел „Препоръки и забележки“ изрично било посочено, че: **„недопустимо е хора, които не са инструктирани**

от специалист на Експрес Гаранцион Акватек да работят с филтърната инсталация. (л.56, том 2 от ДП). Още: „Експрес Гаранцион Акватек не носи отговорност за щети, причинени вследствие на пускане на помпите при затворени кранове или вследствие на некомпетентна работа с филтърната инсталация“ (подчертаването е на Ръководството). В подкрепа на този извод са гласните доказателства по делото – обясненията на подс.Я., показанията на свидетелите Х., В., П. Г.. За наличното Ръководство знаели и работещите по поддръжката на басейна към 2011г., но доколко го спазвали, е въпрос на отделно обсъждане. Безспорен факт е, че към 2011г. нямало инструктиран служител на хотела от служител на Експрес Гаранцион Акватек, което било записано в инструкцията като задължително във връзка с безопасността. За наличието на кранове знаели и всички работещи на басейна – В., Д.Д., К.Д., М.К.. Нещо повече – преките участници в спасяването на детето еднопосочно заявили, че успели да го извадят именно след спирането на крановете от страна на св.К.Д.. Кое се интерпретира по сходен начин и от СТЕ. Според заключението й, инцидента възникнал като непосредствен резултат не от друго, а от нарушаването/неспазването на Ръководството за експлоатация. Според СТЕ филтрационната система на закрития басейн била изпълнена съгласно проектната документация. Предвиден бил само един сифон, който бил правилно оразмерен и напълно достатъчен за функционирането на системата. По нормативните изисквания не съществувало изискване за минималния брой дънни сифони за басейните от този тип, но при наличието на два или повече успоредно свързани сифона (каквито имало предвид връзката с външния басейн) би било невъзможно при запущването на един от тях да възникне подобен инцидент. Експертите пояснили, че ако системата към малкия басейн била изключена и се ползвала системата към големия басейн (който бил с три подови сифона) инцидент от такъв вид също би бил невъзможен. Заявили, че при отворени кранове 21 и 22, ситуацията не би възникнала, а те ги заварили затворени при техния оглед и такива данни открили в свидетелските показания по делото. Също така, според тях, опасност не би възникнала и при максимално ниво на водата и преливането й през преливниците. Такова ниво на водата според кредитирани свидетелски показания нямало; такова е и заключението на експертите.

От правна страна АС установи следното:

При така анализирания доказателствен материал съда счете, че дейността на подсъдимите и посочените в обвинението нарушения, не са в пряка причинна връзка с настъпилия резултат - смъртта на постр.Е..

Механизмът и причината за настъпване на смъртта на пострадалата са изяснени по безспорен начин - запущване на дихателните отвори с вода, вследствие удавяне, настъпило поради образувалия се в този участък на басейна подводен ефект на вакуум, постигнат като директен резултат от неправилно боравене със спирателните кранове на малкия басейн, а не свързан с действията по строеж и надзор на басейна 10 години по-рано (не че такава хипотеза не би била възможна – напротив – но само, ако резултата е в пряка причинна връзка тъкмо с тази дейност. По делото обаче липсват данни за такива констатации).

Според Постановление № 6 от 7.X.1969г. на Пленума на ВС „чл.123 от НК предвижда наказателна отговорност за престъпления, извършени при професионална непредпазливост. Субект на тези престъпления са лица, които упражняват правно регламентирано занятие или дейност, представляващи източник на повишена опасност. Под „правно регламентирано занятие или дейност“ се разбира такова, за упражняването на което се изискват специални знания или опитност по силата на нормативен акт, проверени и удостоверени по съответен ред, за упражняването на които лицето има съответно разрешение, а „източник на повишена опасност“ представляват само такива занятия или дейности, при които и най-малкото незнание или немарливо изпълнение на занятието или дейността създава опасност за живота или за здравето на други лица. Съдилищата са длъжни да установяват по всяко дело допуснатите от деца нарушения на определени правила и норми за охрана на безопасността на труда, на съответен нормативен или поднормативен акт, като изследват задълбочено наличието на причинна връзка между тях и настъпилия противоправен резултат“.

АС счете, че в настоящия случай с оглед спецификата на деянието, следва да се акцентира на изследването на обективната страна на състава на чл.123 от НК от последното указание на върховната съдебна инстанция, т.е. от пряката причина, която довела до фаталния инцидент. Тъкмо това е обстоятелството, от което следва да се изхожда при установяване на съставомерност от обективна страна. Според изводите на съда в резултат на обсъждането на доказателствената съвкупност, непосредствена причина за инцидента била неправилната работа със спирателните кранове в машинното помещение на басейните. А не строителството на съоръжението, както счело обвинението с внесения ОА.

Иначе дейността на подсъдимите безспорно може да се окачестви като правно регламентирано занятие или дейност, източник на повишена опасност. Със забележката, че подс.К. бил обвинен за надзор, какъвто не упражнявал и за който (част „Технологична“) в документите подписи положили други лица.

Проектът на басейна в част „Технологична“ бил изпълнен от арх.Г. - потвърдено от проектната документация, както и от СГЕ. На проекта били изписани имената на арх.Г., заверени от него и при приключване на строежа.

Изпълнител на проекта бил подс.Я.. Той формално отговаря на изискването на нормата на чл.123 от НК да е извършил правно регламентирана дейност, която представлява източник на повишена опасност.

Различна е ситуацията при подс.К.. За него съдът категорично счита, че не е извършвал надзор по част „Технологична“, към която именно се отнася дейността по циркулацията, пречистването и дезинфекцията на оборотната вода в басейна, включващо резервоари, помпи, филтри, тръбни връзки, арматури и други, свързана с обвинението му. От писмените материали по делото е видно, че в Окончателния доклад от октомври 2001г. (л.37-123, том 4 от ДП), според който строежа „Реконструкция, пристрояване и надстройка на съществуващите сгради в хотелски комплекс „Берлин“ и „басейн“ можел да бъде въведен в експлоатация, подписите, положени под номер 3 не били

изпълнени от подс.К. (л.122 и 123, том 4). **За надзор в част „конструктивна“ подпис положила инж.Д.Б.** За надзор в част „ВиК“ бил посочен и се подписал подс.К.. В Акт за установяване годността за приемане на строежа - Приложение № 15 /Образец 15/ (л.124-139, том 4 от ДП) от 24.10.2001г., според който, строежът бил изпълнен съгласно одобрените инвестиционни проекти, заверената екзекутивна документация и условията на договора за строителство, подс.К. подписал акта като строителен надзор по част „ВиК“, а **за надзор в част „конструктивна“ отново била посочена инж.Д.Б. (подпис под номер 49).** Протокол /Образец 16/ (л.6-38, том 4 от ДП), с който била установена годността за ползване на целия строеж, за проектант „ВиК“ подписала св.М., за надзор по част „конструктивна“ подписала инж.Р.М.. Този протокол /Образец 16/ бил подписан също и от представители на специализирани държавни контролни органи и общинска администрация. Без съмнение подс.К. бил надзор на част „ВиК“, която обаче нямала ангажимент към посочените от обвинението дейности по контрол върху дейността по циркулацията, пречистването и дезинфекцията на оборотната вода в басейна, включващо резервоари, помпи, филтри, тръбни връзки, арматури и други, според нормативната уредба, според показанията на св.М., според неговите обяснения и според заключението на кредитираните СТЕ. **Частта „ВиК“, проектирана от св.М., контролирана от подс.К., касаела само захранването на басейна с прясна вода и отвеждането на отпадъчните води.** Съгласно заключението на назначената от АС-Варна СТЕ, „Нормите за проектиране на вик инсталации в сгради“ на КТСУ от 25.06.1986г., не били приложими за проектиране на басейни, за оразмеряване на пречиствателни инсталации и технологични тръбопроводи. Технологичното оборудване на басейните не било елемент на сградните инсталации за водоснабдяване и канализация, респективно на част „ВиК“ от инвестиционния проект. Т.е дейността на инж.М. по проектирането на „ВиК“, както и на надзора на подс.К. по „ВиК“, категорично стояла извън дейността по циркулацията, пречистването и дезинфекцията на оборотната вода в басейна, включващо резервоари, помпи, филтри, тръбни връзки, арматури и други, която се отнасяла към част „конструктивна“ (според СТЕ пред АС – Варна – отговор на въпроси 2 и 3), с надзор върху която подс.К. не бил ангажиран. Както по-горе се посочи за тази дейност в два различни документа подписи положили две други лица - инж.Д.Б. и инж.Р.М.. Заради което и съдът счита, че подс.Китопов не бил могъл да носи отговорност по част „конструктивна“, респективно да носи отговорност по чл.123 от НК, тъй като обвинението му касае част „ВиК“, която няма отношение към изградената система за циркулация, според претенциите на държавното обвинение, която пък е тъкмо дейността, която обвинението свързва пряко с причината за инцидента.

Подс.Я. изпълнил един проект, който бил съобразен с нормативните изисквания към момента на изграждането му. Според СТЕ, басейнът бил включен в Разрешение за строеж № 66 от 05.06.2001г., допълнение към РС №58/28.11.2000г. на хотел „Берлин-2“. Изготвеният от инж.Г. през 2001г. проект за „Комплекс „Берлин-2-басейн“ по част „Технологична“ бил в

съответствие с изискванията на „Норми за проектиране на водоснабдителни системи“ на КТСУ от 1987г. В периода на издаване на Разрешението за строеж имало действащ норматив „Норми за проектиране на спортни сгради и съоръжения“ на КТСУ от 1989 г. В тях бил определен и обхватът им, според който те се прилагали за проектиране на **спортни сгради и съоръжения** (чл.1 ал.1), предназначени за видовете спорт, които се практикуват в нашата страна, в т.ч. и олимпийските. Според съда разпоредбата на чл.1 ал.2 сочи, че нормите не се отнасяли за „**зоните за масов отдих**“, какъвто бил басейнът на х-л „Берлин-2“. Такова е и заключението на СТЕ. Единственият задължителен норматив, който определял правила за проектиране и изграждане на басейн от такъв тип били „Норми за проектиране на водоснабдителни системи“ на КТСУ от 1987г., малко и лаконични (чл.243-чл.248), като в тях основно се наблягало на хигиенните условия и необходимостта от обратно водоснабдяване с ограничен разход на вода. В тези норми нямало изисквания за конфигурация на тръбните системи и оразмеряването им, а само указания за определяне параметрите и производителността на пречиствателната инсталация. В тази връзка експертите добавили, че към 2001г. вече имало значителен брой изградени подобни басейни към хотели и туристически комплекси. Имало специализирани фирми за изграждане на басейни, включително монтаж и експлоатация на пречиствателните инсталации. Особеност на инвестиционния процес било обстоятелството, че оборудването за пречистване на водата се внасяли като комплектна доставка предимно от испански и италиански производители, които съдействали за правилното оразмеряване и конфигуриране на всеки конкретен басейн. Това ставало в съответствие с нормативните изисквания и браншови стандарти на държавата на производителя, както и общите указания с препоръки и добри практики. Всичко това било част от специализацията на фирмите за доставка и монтаж на оборудване за басейни, но не било част от задължителните нормативни изисквания в България към 2001г. В същата насока, освен цитираното експертно заключение, са и свидетелските показания по делото на първата група свидетели, които участвали в проектирането, изграждането и надзора на обекта. Т.е. следва извод, че проекта на басейна бил съобразен с всички изисквания на нормативната база към момента на изграждането си и заради това няма как подсъдимите да носят отговорност за нарушенията, посочени в техните обвинения по ЗУТ. Цитираните от ОС добри практики (тук се визира литературата в тази посока - на П., Д. и Т.) не били с нормативен, а с препоръчителен характер. Следователно проекта и изпълнението му не били извършени в нарушение на действащата нормативна уредба. Поради което не може да се дефинират действия или бездействия на подсъдимите, които да са довели до причиняване на резултата, тъй като те изпълнили дейността и задълженията си съобразно нормативните изисквания. Категорично според СТЕ пряката причина за смъртта на детето е свързана с неправилно боравене с крановете в машинното отделение, а не с дейността по строителството, която сама по себе си не е предпоставка за резултата.

Според съда, дори и да имало установени някакви нарушения в изготвените книжа (съобразно обвинението, свързано с Наредба 2 от 2001г.

на МРРБ за съставяне на актове и протоколи), то следва да се установи имат ли те пряка причинна връзка с резултата. Отговорът на този въпрос е отрицателен. Защото СТЕ сочи като ЕДИНСТВЕНА ПРИЧИНА за настъпването на резултата неправилното боравене с крановете в техническото помещение. В този ред на мисли логично следва да се посочи и връзката на действията по работа с крановете с Ръководството за експлоатация на басейни към хотел „Берлин-2“ КК Зл.пясъци“ – л.47-62, том 2 от ДП. То било изготвено в много подробен вид от изпълнителя „Експрес гаранцион – Aquatec“ ООД. В него се посочвало изискуемото положение на различните кранове в режим „филтрация“, които кранове били номерирани и предадени в такъв вид на инвеститора (по свидетелските показания на Х. и първото инструктирано лице от персонала на хотела – П. Г.). Към датата на инцидента през 2011г., според свидетели и според заключението на кредитираната СТЕ при непосредствен оглед след инцидента от страна на експертите) крановете не били номерирани и били открити в позиция, която не била съобразена с посоченото в инструкцията (били в затворено положение). При предаването на съоръжението на инвеститора през 2001г. св.Х. провел инструктаж на св.П. Г. за работа на басейна, който бил изключително важен откъм безопасното му функциониране. Към датата на инцидента – десет години по-късно, инструктиран служител в хотела липсвал (от 2002г., когато св.П. Г. напуснал). Нямало и обозначение на спирателните кранове в машинното помещение, липсвало и поставеното през 2001г. Ръководство в него. Според свидетелските показания, освобождаването на тялото на детето се осъществило едва след действията на св.К.Д. по отваряне на крановете. Което подкрепя експертното заключение, че силата на вакуума била над 100кг. в резултат на неправилно боравене с кранове, а не в резултат на неправилно изграждане на басейните.

Относно разделянето на басейните с преграда, посочена от свидетелите и коментирана от ВЛ, следва да се посочи, че и това самоволно действие на собственика представлявало източник на опасност - за него нямало обосновка, експертни оценки за безопасност на разделянето и т.н. То създавало възможност за независимо ползване на вътрешния и външния части на басейна. Което пък довело до възможност на установяване на различни експлоатационни режими в двата басейна, включително различни температура и водни количества през пречиствателните съоръжения. Според ВЛ монтирането на тази преграда било предпоставка за установяване на опасен режим на вътрешния басейн и циркулация само през дънния сифон, което било причината за фаталния инцидент. Те оценили поставянето на преградата като нарушаване на Ръководството за експлоатация. Пояснили обаче, че само по себе си разделянето не водело до пряко влошаване на безопасността за къпещите се, ако се спазвало Ръководството за експлоатация, тъй като дънния сифон на малкия басейн бил свързан с дънните сифони на външния басейн и единственото, което би трябвало да бъде сторено било да не се затваря връзката между тях. Отговорът и на този въпрос отново завръща изключителното значение на правилната работа с крановете (спазването на Ръководството за експлоатация на басейните), което било в

непосредствена връзка с безопасността на съоръжението.

Поради горното и поради категоричното заключение на експертите за непосредствената и единствена причина за инцидента неспазването на Ръководството за работа, а не изграждането на басейните, то очевидно се налага извод за обективна несъставомерност на деянието по отношение и на двамата подсъдими.

Поради това и съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1

2.